

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Europa-Parlamentet

Besvarede skriftlige forespørgsler:

84/C 71/01	nr. 570/83 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Arbejdskraftens fri bevægelighed (Supplerende svar)	1
84/C 71/02	nr. 929/83 af Horst Seefeld til Kommissionen Om: Procedure ved indrejse til Storbritannien	2
84/C 71/03	nr. 1194/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Problemerne i omnibustrafikken over grænserne inden for EF	2
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 929/83 og nr. 1194/83	2
84/C 71/04	nr. 1095/83 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Priser før afgift på videoapparater	2
84/C 71/05	nr. 1152/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Cyklens anvendelse	3
84/C 71/06	nr. 1158/83 af Robert Moreland til Kommissionen Om: Strukturer i gas- og elektricitetstakster	4
84/C 71/07	nr. 1183/83 af Basil de Ferranti til Kommissionen Om: Anvendelse af sikkerhedsglas på motordrevne køretøjer	4
84/C 71/08	nr. 1193/83 af Rudolf Wedekind til Kommissionen Om: Problemerne i omnibustrafikken over grænserne inden for EF	4
84/C 71/09	nr. 1206/83 af Sir Fred Warner til Kommissionen Om: Energifriser til nederlandsk gartneri	5
84/C 71/10	nr. 1219/83 af Doeke Eisma til Kommissionen Om: Belgiske atomkraftværker	5
84/C 71/11	nr. 1264/83 af Beate Weber til Kommissionen Om: Situationen for EF-statsborgere, som er gift med ikke-EF-statsborgere	6
84/C 71/12	nr. 1290/83 af Basil de Ferranti til Kommissionen Om: Støjemission fra plæneklippere	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 71/13	nr. 1292/83 af Basil de Ferranti til Kommissionen Om: Keramikprodukter bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler	7
84/C 71/14	nr. 1302/83 af Leonidas Kyrkos til Kommissionen Om: Fællesskabets foranstaltninger med henblik på beskyttelse af producenterne indkomster i anledning af citrusfrugtsæsonens begyndelse i Fællesskabet	8
84/C 71/15	nr. 1321/83 af Marie-Claude Vayssade til Kommissionen Om: Finansielle uretfærdigheder over for fællesskabstjenestemænd, der skifter kategori efter at have bestået en udvælgelsesprøve	9
84/C 71/16	nr. 1325/83 af Gordon Adam til Kommissionen Om: Strategier til produktion af biobrændstof	9
84/C 71/17	nr. 1333/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Kommunal tilmeldingspligt for akademiske praktikanter	10
84/C 71/18	nr. 1334/83 af Dieter Rogalla til Kommissionen Om: Beslutninger om toldfrie indførsler i Fællesskabet	10
84/C 71/19	nr. 1348/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Møde mellem finansministrene den 10. og 11. september 1983	11
84/C 71/20	nr. 1361/83 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Personale i delegationerne i AVS-landene	12
84/C 71/21	nr. 1371/83 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Vurdering af, hvorledes en forbedring af produkters kvalitet og holdbarhed indvirker på økonomien	12
84/C 71/22	nr. 1373/83 af Alan Tyrrell til Kommissionen Om: Farlige stoffer – direktiv 83/467/EØF	13
84/C 71/23	nr. 1381/83 af James Provan til Kommissionen Om: Luftkurértjeneste	13
84/C 71/24	nr. 1457/83 af Basil de Ferranti til Kommissionen Om: private luftkurerer	13
	Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1381/83 og nr. 1457/83	14
84/C 71/25	nr. 1384/83 af Hans-Joachim Seeler til Kommissionen Om: Støtte fra Det europæiske Fællesskab til fiskemelsproduktionen	14
84/C 71/26	nr. 1388/83 af Andrew Pearce til Kommissionen Om: Betalinger til Det forenede Kongerige	15
84/C 71/27	nr. 1396/83 af Mario Pedini til Kommissionen Om: Følger af det øgede indhold af kulanhydrid i stratosfæren	15
84/C 71/28	nr. 1427/83 af Thomas Megahy til Kommissionen Om: Sikkerhedsseler på bagsædet	15
84/C 71/29	nr. 1429/83 af Karel Van Miert til Kommissionen Om: Europæiske institutioners sprogbenyttelse	16
84/C 71/30	nr. 1436/83 af Anthony Simpson til Kommissionen Om: EØF-traktatens artikel 85 og 86 – beslutninger	16
84/C 71/31	nr. 1437/83 af Alfred Lomas til Kommissionen Om: Afskaffelse af Londons byråd (Greater London Council)	17
84/C 71/32	nr. 1441/83 af Winston Griffiths til Kommissionen Om: EFs varemærkekontor	17
84/C 71/33	nr. 1458/83 af Mechthild von Alemann til Kommissionen Om: Handelsforbindelserne med Japan	18
84/C 71/34	nr. 1474/83 af Renate-Charlotte Rabbethge til Kommissionen Om: Hvor meget kostede Kommissionen den enkelte borger i Forbundsrepublikken Tyskland i 1982?	18

84/C 71/35	nr. 1478/83 af Pierre-Bernhard Cousté til Kommissionen Om: Nedbringelse af de nuværende kullagre	19
84/C 71/36	nr. 1479/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Udvidelse af produktionskapaciteten for brunkul og tørv	19
84/C 71/37	nr. 1481/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Nedsat takst for telefonsamtaler inden for Fællesskabet om aftenen og søndagen og på helligdage	20
84/C 71/38	nr. 1489/83 af Jens-Peter Bonde til Kommissionen Om: Forlængelse af Danmarks dispensation omkring grænsehandelen	20
84/C 71/39	nr. 1492/83 af Joyce Quin til Kommissionen Om: Arbejdsulykker på skibsværfter i EF og i Sydkorea	20
84/C 71/40	nr. 1499/83 af Jacques Moreau til Kommissionen Om: EKSF-støtte til forskning inden for jern- og stålsektoren	21
84/C 71/41	nr. 1500/83 af Pol Marck til Kommissionen Om: Salgspris på skummetmælkspulver	21
84/C 71/42	nr. 1503/83 af Ian Paisley til Kommissionen Om: De særlige samfundsmæssige behov hos efterladte og deres børn i Fællesskabet	22
84/C 71/43	nr. 1506/83 af Harry Notenboom til Kommissionen Om: Statsstøtte til offentlige virksomheder i Frankrig	22
84/C 71/44	nr. 1508/83 af Pierre-Bernard Couste til Kommissionen Om: EF-tjenestemænds udøvelse af lokale politiske hverv, som ikke er en heltidsbeskæftigelse	22
84/C 71/45	nr. 1518/83 af Mario Pedini til Kommissionen Om: Nuklear fusion	23
84/C 71/46	nr. 1525/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Fødevarerhjælp til AVS-landene	23
84/C 71/47	nr. 1527/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Ulovlig import af stål til EF	24
84/C 71/48	nr. 1528/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Oleg Radzinskij-sagen (den militante pacifist, der er domfældt i USSR)	24
84/C 71/49	nr. 1532/83 af Luc Beyer de Ryke til Kommissionen Om: Vegetabiliske olier – amerikanske trusler om gengældelsesforanstaltninger	25
84/C 71/50	nr. 1536/83 af Sylvie Le Roux til Kommissionen Om: Nitratforurening af vand	25
84/C 71/51	nr. 1539/83 af Ernest Glinne til Kommissionen Om: Indskrivningsgebyrer i undervisningen	26
84/C 71/52	nr. 1544/83 af lord O'Hagan til Kommissionen Om: Præmien for moderfår	26
84/C 71/53	nr. 1546/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: OECDs rolle i forbindelse med det økonomiske genopsving	26
84/C 71/54	nr. 1547/83 af Pierre-Bernard Couste til Kommissionen Om: Plagiater i Nigeria inden for automobilsektoren	27
84/C 71/55	nr. 1548/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Lavprisimport og plagiater inden for urbranchen	27
84/C 71/56	nr. 1555/83 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Manglende anvendelse af Rådets direktiv 78/319/EØF om giftigt og farligt affald	28

(Fortsættes på næste side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
84/C 71/57	nr. 1556/83 af Anne-Marie Lizin til Kommissionen Om: Skadeserstatning i tilfælde af atomulykke (belgisk lov)	28
84/C 71/58	nr. 1558/83 af Jochen van Aerssen til Kommissionen Om: »12 DM-bod« til stålkoncernen Thyssen AG	28
84/C 71/59	nr. 1564/83 af Gérard Fuchs til Kommissionen Om: Bevillinger under Lomé I og II	29
84/C 71/60	nr. 1565/83 af André Damseaux til Kommissionen Om: Beskæftigelseszoner	29
84/C 71/61	nr. 1567/83 af André Damseaux til Kommissionen Om: Harmonisering af merværdiafgiften	29
84/C 71/62	nr. 1577/83 af Raymonde Dury til Kommissionen Om: Toldfrie kontingenter af avispapir	30
84/C 71/63	nr. 1579/83 af William Newton Dunn til Kommissionen Om: Tilladt indhold af nitrat i vand	31
84/C 71/64	nr. 1581/83 af George Patterson til Kommissionen Om: Bestemmelser om valg af arbejdstagerrepræsentanter i det femte direktiv om selskabsret og »Vredeling«-direktivet	31
84/C 71/65	nr. 1583/83 af Mario Pedini til Kommissionen Om: Brandsikring	32
84/C 71/66	nr. 1585/83 af Mario Pedini til Kommissionen Om: Blod- og organbanker	32
84/C 71/67	nr. 1591/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: De forskellige medlemsstaters budgetter – forhøjelse af skalatrinene i forhold til inflationen	33
84/C 71/68	nr. 1610/83 af James Moorhouse til Kommissionen Om: Interregional ruteflyvning	34
84/C 71/69	nr. 1611/83 af Victor Sablé til Kommissionen Om: Interventionssats – EUGFL, udviklingssektionen	34
84/C 71/70	nr. 1617/83 af Hanna Walz til Kommissionen Om: Støjbekyttelse i forbindelse med skinnekøretøjer	34
84/C 71/71	nr. 1626/83 af James Provan til Kommissionen Om: Svineproduktion	35
84/C 71/72	nr. 1641/83 af Alfred Lomas til Kommissionen Om: National minimumslønning	35
84/C 71/73	nr. 1654/83 af Jacques Denis til Kommissionen Om: Indskrænkning i købene af amerikansk sukker i Nicaragua	36
84/C 71/74	nr. 1686/83 af Vera Squarcialupi til Kommissionen Om: Det sprog, der tales af Kommissionens tjenestemænd i deres indlæg på møder i Parlamentets udvalg	36
84/C 71/75	nr. 1747/83 af Pierre-Bernard Cousté til Kommissionen Om: Posttakster i Fællesskabet	36

I

(Meddelelser)

EUROPA-PARLAMENTET

BESVAREDE SKRIFTLIGE FORESPØRGSER

SKRIFTLIG FORESPØRGESEL Nr. 570/83

af Thomas Megahy (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(29. juli 1983)

(84/C 71/01)

Om: Arbejdskraftens fri bevægelighed

En britisk statsborger oplyser mig om, at Air France's personale i Nice for nylig afslog at sælge ham en enkeltbillet til Bruxelles.

Som grund blev givet, at det efter de nye belgiske regler var nødvendigt med en returbillet – dvs. en billet, der kunne sikre, at den rejsende forlod Bruxelles igen.

Under henvisning til Det europæiske Fællesskabs bestemmelser om arbejdskraftens fri bevægelighed vil Kommissionen da undersøge denne hændelse og de belgiske regler i den forbindelse?

Vil Kommissionen også oplyse, hvilken aktion den eventuelt foreslår at foretage?

Supplerende svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogorgis

(30. januar 1984)

Ud over de oplysninger, der var indeholdt i svaret af 29. juli 1983 ⁽¹⁾ på det ærede medlems spørgsmål, kan Kommissionen nu fremlægge følgende supplerende oplysninger:

Den belgiske regering har meddelt Kommissionen, at

a) den ansatte ved Air France, der nægtede at sælge en enkeltbillet til Bruxelles til en britisk statsborger, sandsynligvis er blevet vildledt af de bestemmelser om indrejse i Belgien, der er anført i TIM (Travel Information Manual) ⁽²⁾;

b) TIM indeholder en ukorrekt og ufuldstændig beskrivelse af en række bestemmelser i artikel 3 i den belgiske lov af 15. december 1980 om udlændinges indrejse, ophold, bosættelse og udvisning, som justitsministeriet er ansvarlig for håndhævelsen af;

c) artikel 3 i ovennævnte lov finder kun anvendelse i de tilfælde, hvor den ikke strider mod de af Belgien indgæede internationale traktater, herunder naturligvis EØF-traktaten; desuden siges det intetsteds direkte i loven, at alle udlændige, der rejser ind i Belgien, skal være i besiddelse af en returbillet eller en billet, der giver dem mulighed for at rejse andetsteds hen;

d) for at undgå lignende episoder fremover har den belgiske regering truffet de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at det pågældende afsnit i den kommende udgave af TIM vil indeholde en mere korrekt gengivelse af de i loven hjemlede bestemmelser for indrejse.

I betragtning heraf skønner Kommissionen, at der ikke er behov for at tage yderligere skridt i denne sag.

⁽¹⁾ EFT nr. C 231 af 29. 8. 1983.

⁽²⁾ En publikation, der i fællesskab er udsendt af 14 luftfartsselskaber, der er tilsluttet IATA, og som har til formål at holde de ansatte ved luftfartsselskaberne og rejsebureauerne à jour med forskellige nationale bestemmelser, herunder betingelserne for udlændinges indrejse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 929/83**af Horst Seefeld (S - D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(1. september 1983)**(84/C 71/02)*

Om: Procedure ved indrejse til Storbritannien

Busselskaber og rejsedeltagere beklager sig over følgende vanskeligheder ved indrejsen til Storbritannien via Dover:

De rejsende skal forlade busserne, medtage deres bagage fra bagagerummene og til fods passere en ekspeditionshal. Denne fremgangsmåde betyder en stor gene for de pågældende og indebærer unødvendige forsinkelser.

Jeg spørger:

Er Kommissionen rede til i forhandlinger med den britiske regering at ændre indrejseproceduren i lighed med den, der praktiseres i de øvrige EF-lande, nemlig at nøjes med stikprøvekontrol og lade de rejsende forblive i bussen?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1194/83**af Rudolf Wedekind (PPE - D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(20. oktober 1983)**(84/C 71/03)*

Om: Problemerne i omnibustrafikken over grænserne inden for EF

I hovedindrejsehavnen Dover skal passagererne ved indrejsen stige ud af busserne for at blive kontrolleret, medtage deres bagage fra bagagerummene og gå gennem en ekspeditionshal. Denne fremgangsmåde er især under spidsbelastning en tortur for passagererne og fører i øvrigt også til betydelige ventetider.

Er Kommissionen bekendt med disse vanskeligheder i omnibustrafikken over grænsen til Storbritannien?

Bør der ikke for fremtiden foretages tilskyndelser til, at der også i indrejsehavnene i Storbritannien gås frem på samme måde med hensyn til omfangsrige kontroller som ved grænsen til andre EF-medlemsstater, dvs. at der kun foretages stikprøver?

Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 929/83 og nr. 1994/83 afgivet på Kommissionens vegne af Karl-Heinz Narjes

(26. januar 1984)

Under de orienterende samtaler, Kommissionen har haft med Det forenede Kongeriges myndigheder, er det blevet bekræftet, at busrejsende ved ankomsten til britisk havn normalt forlader bussen og går igennem den med hen-

holdsvis rødt eller grønt markerede korridor, alt efter som de har varer at deklarere eller ej. De britiske toldmyndigheder foretager en vis stikprøvekontrol blandt de rejsende, der går gennem den med grønt markerede ekspeditionshal, og undersøger i ganske få tilfælde de pågældendes bagage. Ifølge de britiske myndigheders oplysninger ville det være vanskeligere og mere tidkrævende at kontrollere passagererne inde i selve busserne.

Når man udfører kontrollen på denne måde, skyldes det først og fremmest, at der om bord på de skibe, som transporterer busserne og de rejsende, findes toldfri forretninger. Så længe et sådant salg af toldfri varer foregår uden begrænsning, vil det være forbundet med en alt for stor fare for afgiftsunddragelse af afskaffe den ovenfor beskrevne kontrol. Når rejsende, der passerer en landegrænse (f.eks. mellem republikken Irland og Nordirland), ikke tvinges til at forlade deres bus, skyldes det, at der ved disse grænseovergangssteder ikke findes toldfri forretninger.

Kommissionens forslag til Rådets syvende direktiv om ændring af direktiv 69/169/EØF om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik ⁽¹⁾ tager blandt andet sigte på en mere streng overholdelse af bestemmelserne om køb af toldfri varer, så kontrollen med indførslen af varer i forbindelse med rejsetrafikken mellem EF-lande kan lempes noget.

Endvidere vil Kommissionen gerne betone, at den lægger såre megen vægt på, at der sker en meget enklere og hurtigere afvikling af de formaliteter, som EF-borgerne må gennemgå i forbindelse med den grænseoverskridende rejsetrafik mellem EF-staterne. Derfor fortsætter Kommissionen ufortøvet med at fremlægge sine forslag til en styrkelse af det fælles marked og agter inden for rammerne af den kompetence, den er udstyret med, at gøre forestillinger hos de enkelte staters myndigheder, når den erkender, at der er en mulighed for at medvirke til at finde løsninger på punktuelle vanskeligheder.

⁽¹⁾ Forslag til Rådets syvende direktiv om ændring af direktiv 69/169/EØF om harmonisering af lovgivning om fritagelse for omsætningsafgifter og punktafgifter ved indførsel i den internationale rejsetrafik (EFT nr. C 114 af 28. 4. 1983, s. 7).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1095/83**af Robert Moreland (ED - GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(29. september 1983)**(84/C 71/04)*

Om: Priser før afgift på videoapparater

Undersøgelser over priser før afgift på videoapparater viser, at priserne varierer alt afhængig af landet. Ved

sammenligning med prisen i Det forenede Kongerige er prisen for Grundig 2 x 4 super i Nederlandene f.eks. 30 % dyrere, i Forbundsrepublikken Tyskland, Belgien og Frankrig 50 %, i Italien 75 %, Danmark 125 % og Grækenland 180 %. Lignende prisforskelle oplever man for importerede videoapparater.

Mener Kommissionen, at en del af forklaringen på disse prisforskelle skal søges i det anvendte distributions-system, som begrænser videoapparaternes omsætning over grænserne uden for firmaernes egne distributionskanaler? I bekræftende fald, hvad foreslår Kommissionen, at der gøres?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen
(3. februar 1984)**

Den omstændighed, at prisforskellene for videoapparater fra den ene medlemsstat til den anden som nævnt af det ærede medlem ikke er blevet mærkbart reduceret ved parallelimport, kan skyldes en række faktorer.

Forskelle i tekniske normer og standarder i medlemsstaterne samt forekomsten af tre forskellige videotyper, som influerer på efterspørgslen på forskellige markeder i Fællesskabet kan gøre parallelhandel vanskelig eller i hvert fald uøkonomisk, således at markedsopdelinger og forskellige prisniveauer fortsat vil findes. Kommissionens bestræbelser på at styrke europæiske normer og standarder for videoapparater tager sigte på at opnå et ensartet, fælles marked. Endvidere har Kommissionen i sinde at udarbejde og foreslå foranstaltninger, der, såfremt de vedtages, vil gøre det muligt for Fællesskabet at fjerne de handelsskranker, der i øjeblikket hæmmer eller forhindrer gennemførelsen i dette tilfælde af fællesskabsdækkende informationsteknologimarkeder.

Hvorvidt og i hvilken udstrækning distributionssystemerne for disse produkter også bidrager til de fortsatte prisforskelle, lader sig vanskeligt vurdere. På grundlag af de anmeldelser, som Kommissionen har modtaget, ser det ud til, at kun nogle få producenter arbejder med fællesskabsdækkende ordninger i denne sektor. Endvidere er der ifølge fællesskabsretten, herunder konkurrencereglerne, ikke noget galt ved selektive distributionssystemer som sådanne, såfremt forhandlere, der opfylder de nødvendige objektive kriterier for adgang til distributionsnettet, udpeges uden diskrimineringen og uden hensyn til bopæl.

Inden for sådanne distributionsnet må leverancer i Fællesskabet mellem udpegede forhandlere være fuldstændigt frie. Kommissionen har gjort frihed til sådan parallelhandel til en vigtig betingelse for godkendelse af selektive distributionssystemer og har altid sikret sig, at denne handel foregår uden restriktioner.

På den anden side indeholder distributionsaftalerne normalt et forbud mod at forsyne »udenforstående«, hvilket gælder uanset om en sådanne ikke-autoriseret forhandler har sit forretningssted i den samme eller i en anden medlemsstat. Dette forbud er nødvendigt for at sikre effektiviteten i et distributionssystem, der hviler på kvalitative kriterier, hvilket Domstolen udtalte i sin dom af 25. oktober 1977 i Metro-sagen ⁽¹⁾. Kommissionen lægger derfor vægt på en korrekt gennemført godkendelse for at sikre, at alle kvalificerede forhandlere kan sælge de pågældende produkter, hvis de ønsker det, og for at imødegå enhver mulig fare for indirekte restriktioner for parallelimport, ved at man undlader at udpege forhandlere, der er kvalificerede, men som beskæftiger sig med parallelhandel. Som følge heraf vil Kommissionen, når det skønnes nødvendigt, gå ind for indførelse af visse ændringer i godkendelsesproceduren for forhandlere.

⁽¹⁾ Samling af Domstolens Afgørelser 1977, s. 1907.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1152/83

af Dieter Rogalla (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. oktober 1983)

(84/C 71/05)

Om: Cyklens anvendelse

1. Hvilken materiel og moralsk støtte kan Kommissionen, inden for rammerne af miljøpolitikken, give til den europæiske cyklistorganisation, som for nylig blev oprettet i København?
2. Kan Kommissionen oplyse antallet af cyklister og længden af cykelstierne i de forskellige medlemsstater samt, hvilke beslutninger der foreligger om at udbygge nettet af cykelstier?
3. Hvordan er situationen på transportpolitikområdet for cyklen som transportmiddel, og efter hvilke regler behandles cyklerne i de forskellige medlemsstaters færdselslove?
4. Mener Kommissionen, at der er muligheder for at støtte og fremme anvendelse af cyklen med henblik på at spare energi, især benzin?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis**

(3. februar 1984)

1. De midler, Kommissionen råder over, gør det ikke muligt for den at give finansiel bistand til organisationer som den, det ærede medlem nævner.

- 2 og 3. Kommissionen er ikke i besiddelse af de af det ærede medlem ønskede oplysninger. Da den må prioritere

transporten mellem medlemsstaterne højest og dens midler er begrænsede, påtænker den ikke i øjeblikket nogle transportpolitiske fællesskabsforanstaltninger vedrørende cykler.

4. Efter Kommissionens mening tilkommer det de regionale og lokale myndigheder i givet fald at træffe egnede foranstaltninger til fremme af brugen af cykler, som ikke alene sparer energi, men også befordrer sundheden.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1158/83

af Robert Moreland (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. oktober 1983)

(84/C 71/06)

Om: Strukturer i gas- og elektricitetstakster

Vil Kommissionen for hver medlemsstat give en oversigt over de erhvervssektorer, som den har modtaget detaljer om vedrørende strukturen i gas- og elektricitetstakster?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(20. januar 1984)

Som det ærede medlem måske vil vide, har Rådet den 27. oktober 1981 vedtaget henstilling 81/924/EØF om eltarifstrukturer inden for Fællesskabet ⁽¹⁾ og den 21. april 1983 henstilling 83/230/EØF om metoderne for naturgasprisdannelse samt tariffer inden for Fællesskabet ⁽²⁾.

Med hensyn til eltariffer har medlemsstaternes regeringer på Kommissionens anmodning tilvejebragt data vedrørende anvendelsen af hvert enkelt punkt i henstilling 81/924/EØF. Det er Kommissionens hensigt efter et passende tidsrum at kontrollere anvendelsen af henstilling 83/230/EØF med hensyn til naturgaspriser. Kommissionen vil derefter aflægge beretning til Rådet om resultaterne af disse undersøgelser.

Kommissionen er også bekendt med detaljer vedrørende tarifstrukturerne fra andre særskilte undersøgelser.

Den omstændighed, at forbrugeren tilhører en bestemt gren af erhvervslivet, er i ingen medlemsstat – hverken for el eller gas – blandt de faktorer, der bestemmer prisdannelsen for offentliggjorte tariffer eller for kontrakter for specielle kunder. Kommissionen råder derfor ikke

over nogen tal vedrørende medlemsstaternes el- og gastariffer opdelt efter erhvervslivets sektorer.

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 11. 1981.

⁽²⁾ EFT nr. L 123 af 11. 5. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1183/83

af Basil de Ferranti (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(13. oktober 1983)

(84/C 71/07)

Om: Anvendelse af sikkerhedsglas på motordrevne køretøjer

Har Kommissionen planer om tage sine forslag fra 1972 om anvendelse af sikkerhedsglas i motordrevne køretøjer op igen, enten i den originale eller i en ændret form?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(28. november 1983)

Kommissionen kan ikke finde nogen teknisk begrundelse for at ændre direktivforslaget om anvendelse af sikkerhedsglas i motordrevne køretøjer. Da Rådet ikke er nået til enighed om spørgsmålet vedrørende »typegodkendelse af produkter fra tredjelande«, sker der ikke i øjeblikket nogle fremskridt i drøftelserne af dette og andre direktivforslag inden for automobilsektoren (dæk, motorkøretøjer vægt og størrelse).

Kommissionen er ikke i stand til at forudsige, hvornår Rådet når til enighed om ovennævnte direktivforslag.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1193/83

af Rudolf Wedekind (PPE – D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. oktober 1983)

(84/C 71/08)

Om: Problemerne i omnibustrafikken over grænserne inden for EF

Er Kommissionen bekendt med, at kun Frankrig i ca. to år har nægtet indrejsetilladelse til såkaldte leddelte omni-

busser, idet man henholder sig til nationale franske bestemmelser?

Der hersker det indtryk, at den franske foranstaltning sker som følge af henvendelser i så henseende fra firmaet Renaults side.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(31. januar 1984)

Kommissionen er bekendt med den situation, der hersker for øjeblikket i Frankrig.

Den har allerede givet en forklaring herpå i svar på skriftlig forespørgsel nr. 895/82 fra Horst Seefeld⁽¹⁾.

Den undersøgelse, den har foretaget, har ført til den slutning, at de af de franske myndigheder vedtagne bestemmelser ikke er i strid med fællesskabsretten.

I øvrigt sidder Kommissionen ikke for tiden inde med oplysninger om, at disse bestemmelser skulle være indført af hensyn til en bestemt virksomhed i Frankrig.

⁽¹⁾ EFT nr. C 320 af 6. 12. 1982, s. 6.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1206/83

af Sir Fred Warner (ED - GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. oktober 1983)

(84/C 71/09)

Om: Energipriser til nederlandsk gartneri

Den normale detailpris for dieselolie på servicestationer i Nederlandene ligger på ca. 1,1 hfl. pr. liter i øjeblikket. Derimod hævdes det, at producenter, som selv installerer en pumpe, kan få den samme kvalitet olie til 80 cents pr. liter.

Kommissionen bedes oplyse:

1. om de refererede data er korrekte, og
2. om der i givet fald er tale om statsstøtte til nederlandsk gartneri via den nederlandske energipolitik?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(26. januar 1984)

1. På grundlag af oplysninger fra den nederlandske regering kan Kommissionen meddele følgende:

De af de ærede medlem nævnte priser er korrekte, men de kan ikke sammenlignes, fordi

- de 1,10 hfl./l, der synes at være markedsprisen, er inkl. beskatning, herunder 18 % moms og særlige afgifter (beskyttelse mod støj og luftforurening fra køretøjer). Denne pris gælder for dieselolie, der skal bruges i private køretøjer til kørsel på offentlige veje,
- de 0,80 hfl./l er prisen ekskl. moms og særlige afgifter, der gælder for dieselolie til andre formål end de ovennævnte. Momsen på denne dieselolie er 4 %, og der er ingen særlig afgift til beskyttelse mod støj. Med henblik på kontrol tilsættes der furfural og rødt farvestof til dette brændstof, som kan anvendes af alle økonomiske sektorer til andre formål end transport på offentlige veje. Hvis en bruger har installeret en privat pumpe til dette brændstof, kan han modtage en rabat på 0,03 til 0,04 hfl./l for hver leverance på over 500 l.

2. Nej.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1219/83

af Doeke Eisma (NI - NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(20. oktober 1983)

(84/C 71/10)

Om: Belgiske atomkraftværker

1. a) Har der i forbindelse med opførelsen af de belgiske atomkraftværker Doel 1-3, som nu er i drift, fundet »indbyrdes udveksling af oplysninger på fællesskabsplan« sted i overensstemmelse med Rådets resolution af 20. november 1978⁽¹⁾?
- b) Er Kommissionen blevet rettidigt informeret om mulig bortskaffelse af radioaktive stoffer i overensstemmelse med artikel 37 i Euratom-traktaten?
2. Kan Kommissionen give tilsvarende oplysninger som anmodet om under punkt 1 litra a) og b), hvad angår atomværket Doel 4, som nu er under opførelse?
3. Vil Kommissionen, inden opførelsen af atomværkerne Doel 5 og 6 påbegyndes, sørge for,
 - a) den under punkt 1, litra a) nævnte udveksling af oplysninger finder sted, og
 - b) at den modtager den under punkt 1 litra b) nævnte information, begge dele i forbindelse med Doel 5 og 6?

⁽¹⁾ EFT nr. C 286 af 30. 11. 1978.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(13. januar 1984)

I overensstemmelse med Rådets resolution af 20. november 1978 ⁽¹⁾ – hvori det dog understreges, at afgørelser om placering af kraftværker henhører under medlemsstaternes kompetence – er der på Kommissionens initiativ sket en indbyrdes udveksling af oplysninger vedrørende placeringen af alle kernekraftværker, der er i drift, under bygning eller planlagt.

Placeringen i Doel er også indgået i denne informationsudveksling.

Kommissionen skal endvidere henlede det ærede medlems opmærksomhed på sin nylige meddelelse til Rådet ⁽²⁾ vedrørende Fællesskabets rolle med hensyn til nukleare anlægs sikkerhed og beskyttelse af befolkningens sundhed samt det udkast til Rådets resolution, der fulgte med denne meddelelse.

Resolutionsudkastet går ud på at stramme Fællesskabets bestemmelser om grænseoverskridende beredskabsplaner og de problemer, der opstår i forbindelse med de almindelige strålingskonsekvenser af alle udledninger af radioaktive stoffer, som allerede har fundet sted, eller som måtte finde sted i vandløb og havområder af betydning for Fællesskabet.

For så vidt angår anvendelsen af Euratom-traktatens artikel 37, har den belgiske regering rettidigt underrettet Kommissionen om planerne om udledning af radioaktivt spild fra anlæggene 1 til og med 4 i kernekraftværket i Doel, nemlig den 5. december 1972 vedrørende anlæg 1 og 2, dvs., mere end halvandet år før de blev sat i drift, og den 7. maj 1981 vedrørende anlæg 3 og 4, dvs., et år før anlæg 3 blev sat i drift. Anlæg 4 er endnu ikke i drift.

Kommissionen har ingen grund til at betvivle, at den belgiske regering vil efterkomme bestemmelsen i artikel 37, såfremt det måtte blive besluttet at opføre andre anlæg i Doel.

⁽¹⁾ EFT nr. C 286 af 30. 11. 1978.

⁽²⁾ Dok. KOM(83) 472 af 22. 7. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1264/83

af Beate Weber (S-D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(25. oktober 1983)

(84/C 71/11)

Om: Situationen for EF-statsborgere, som er gift med ikke-EF-statsborgere

1. Hvorledes bedømmer Kommissionen situationen for EF-statsborgere, der er gift med personer fra ikke-EF-lande?

2. Findes der i medlemsstaternes lovgivning forskellige bestemmelser, når

a) ægtemanden er statsborger i et EF-land;

b) kvinden er statsborger i et EF-land?

I bekræftende fald:

Hvorledes stemmer retsstillingen i de forskellige lande overens med EF-direktivet om ligestilling af mænd og kvinder?

3. Hvorledes kan disse familiers frie bevægelighed garanteres, når følgende betingelser f.eks. skal opfyldes for et ophold i Frankrig:

Det for det første er en forudsætning, at den udenlandske partner stadig har en opholdstilladelse, der gælder mindst tre måneder. Passet skal indsendes sammen med en omfattende formular og 25 DM til konsulatet mindst tre uger før afrejsen.

Ved en turistrejse: dokumentation for hotelreservering samt bekræftelse fra rejsearrangøren med faste terminer.

Ved besøg hos familie: indbydelse med bekræftet underskrift?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(31. januar 1984)

1. Hvis en statsborger i en medlemsstat udøver et erhverv, og han som led heri udøver sin ret til fri bevægelighed, vil denne ret ifølge den nugældende fællesskabslovgivning også gælde for hans ægtefælle, der er statsborger i et tredjeland.

Kommissionen finder, at retten til indrejse og ophold skal gælde for enhver statsborger i en medlemsstat, ikke kun fordi han udøver et erhverv, men fordi han er borger i denne stat. Denne ret bør også gælde for den statsborger i et tredjeland, der er gift med en statsborger i en medlemsstat.

I den forbindelse har Kommissionen udarbejdet et forslag til et direktiv, som i øjeblikket behandles i Rådet ⁽¹⁾.

2. Ifølge de oplysninger, Kommissionen råder over, ser det ud til, at bestemmelserne ikke altid er de samme for hustruen og ægtemanden, hvis en af disse personer er statsborger i en medlemsstat. Hvis ægtemanden således er britisk statsborger, kan hustruen, der er statsborger i et tredjeland, uden videre rejse ind i Det forenede Kongerige

sammen med ham, medens det ikke forholder sig på samme måde, hvis hustruen er britisk statsborger og ægtefællen er statsborger i et tredjeland.

Der tages ikke direkte hensyn til denne situation i Rådets direktiv (76/207/EØF) om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår⁽²⁾.

3. Med hensyn til en statsborger i en medlemsstat, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed, fastsætter fællesskabsbestemmelserne – således som det står anført under punkt 1 – at ægtefællen, som ikke er statsborger i en medlemsstat, har ret til ophold og til at tage arbejde; der findes imidlertid to betingelser, som staten kan kræve opfyldt. Den ene gælder for samtlige familier, idet disse skal råde »over en bolig, der anses for normal for indenlandske arbejdstagere« (artikel 10, stk. 3, i forordning 1612/68)⁽³⁾, og den anden vedrører et eventuelt krav om indrejsevisum (artikel 3, stk. 2, i direktiv 68/360/EØF)⁽⁴⁾. Kommissionen har i øjeblikket intet kendskab til overtrædelser i så henseende. I det af det ærede medlem citerede eksempel ser det umiddelbart ud til, at der ikke er tale om en hindring for den frie bevægelighed, eftersom det af de franske myndigheder indførte system begrænses til en kontrol af, om vedkommende bevisligt hører til husstanden, og til indsamling af de til udstedelsen af et visum nødvendige oplysninger.

Med hensyn til turistrejser, som foretages af familiemedlemmer, der ikke omfattes af artikel 10 i forordning (EØF) nr. 1612/68, medmindre de forsørges af arbejdstageren eller er optaget i hans husstand i det tidligere opholdsland (artikel 10, stk. 2), gælder kun den nationale lovgivning.

⁽¹⁾ EFT nr. C 188 af 25. 7. 1980.

⁽²⁾ EFT nr. L 39 af 14. 2. 1976, s. 40.

⁽³⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 13.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1290/83

af Basil de Ferranti (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. november 1983)

(84/C 71/12)

Om: Støjemission fra plæneklippere

Er der sket fremskridt i den seneste tid med hensyn til vedtagelsen af et direktiv fra Rådet om støjemissionen fra plæneklippere?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(1. februar 1984)

Under Rådets (det interne marked) møde den 25. november 1983 var der visse tegn på, at det ville være muligt at nå frem til en helhedsaftale om 15 direktivudkast, herunder udkastet vedrørende støj fra græsslåmaskiner.

For at man kan komme videre kræves det dog, at visse medlemsstater trækker nogle forbehold tilbage.

Kommissionen og de mest berørte medlemsstater gør sig i øjeblikket store bestræbelser for at få hævet disse forbehold.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1292/83

af Basil de Ferranti (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(3. november 1983)

(84/C 71/13)

Om: Keramikprodukter bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler

Hvilke muligheder er der efter Kommissionens opfattelse for en snarlig vedtagelse af forslaget til direktiv fra Rådet om keramikprodukter, der er bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(30. januar 1984)

Kommissionens forslag har til formål at begrænse keramiske genstandes afgivelse af bly og cadmium til levnedsmidler. Gennem de drøftelser, der har fundet sted i Rådet, er det imidlertid ikke lykkedes at nå frem til en kompromisløsning, der kan accepteres af alle delegationer, med hensyn til de pågældende grænseværdier.

Der er desuden en række andre vanskeligheder, som skyldes manglende enighed om metoderne til kontrol med overholdelsen af disse grænseværdier.

Kommissionen håber imidlertid, at det snart bliver muligt at nå frem til en enstemmig vedtagelse, således som det kræves i EØF-traktatens artikel 100.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1302/83
af Leonidas Kyrkos (COM – GR)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(18. november 1983)
(84/C 71/14)

Om: Fællesskabets foranstaltninger med henblik på beskyttelse af producenterens indkomster i anledning af citrusfrugtsæsonens begyndelse i Fællesskabet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke foranstaltninger den har truffet eller agter at træffe med henblik på at

- a) beskytte fællesskabsproducenterens indkomst;
- b) øge fællesskabspræferencen for Fællesskabets citrusfrugter, således at nedgravning af disse ikke bliver nødvendig;
- c) de produkter, der ikke kan afsættes direkte til konsum forarbejdes;
- d) fremme eksporten til tredjelande?

Agter Kommissionen, navnlig hvad angår Grækenland, hvor produktionen i år forventes at blive mindre, at yde en eller anden form for ekstraordinær indkomststøtte til de små producenter, således at deres indkomst ikke væsentlig forringes? Agter Kommissionen ligeledes at yde en eller anden form for ekstraordinær økonomisk støtte til de producenter, hvis plantager blev ødelagt sidste år af frosten?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(20. december 1983)

Kommissionen påtænker ikke at træffe nye foranstaltninger til fordel for citrusfrugter og minder om, at der i denne sektor allerede anvendes en lang række bestemmelser, med de deraf følgende udgifter for fællesskabsbudgettet:

- mulighed for at omstille plantager til produktion af sorter, som er mere efterspurgt af Fællesskabets forbrugere; oprette, forbedre og udvide afsætningsstrukturerne, herunder forarbejdningsevnerne; omstrukturere bedrifterne med henblik på en bedre konkurrenceevne: Rådets forordning (EØF) nr. 2511/69 af 9. december 1969 ⁽¹⁾;
- ydelse af udligningstilskud (kaldet gennemtrængningspræmie) for citrusfrugter, der sendes en producentmedlemsstat til de øvrige medlemsstater: forordning (EØF) nr. 2511/69; for så vidt angår citrusfrugter med oprindelse i Grækenland, fastsættes tilskuddet i henhold til artikel 68 og 76 i tiltrædelsesakten;

- ydelse af støtte til forarbejdning af appelsiner under forudsætning af overholdelse af en minimumspris, som forarbejdningsevnen skal betale til producenten: Rådets forordning (EØF) nr. 2601/69 af 18. december 1969 ⁽²⁾;
- ydelse af støtte til fremme af afsætningen af produkter forarbejdet på basis af citroner under forudsætning af overholdelse (som for appelsiner) af en minimumspris, som forarbejdningsevnen skal betale til producenten: Rådets forordning (EØF) nr. 1035/77 af 17. maj 1977 ⁽³⁾;
- producentorganisationernes anvendelse af ordningen med tilbagetagelse fra markedet af deres medlemmers produkter, som ikke opnår en vis pris, der er fastsat på grundlag af den hvert år af Rådet fastsatte basispris og opkøbspris: artikel 15 og 18 i Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 ⁽⁴⁾;
- den offentlige interventionsordning, der gør det muligt for producenter, som ikke er medlemmer af en producentorganisation, til de af medlemsstaterne udpegede organer at afsætte, når der er konstateret en alvorlig krisesituation, de produkter, som ikke opnår en vis pris, der også er fastsat på grundlag af den hvert år af Rådet fastsatte basispris og opkøbspris: artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1035/72;
- ordningen med eksportrestitutioner: artikel 30 i forordning (EØF) nr. 1035/72;
- mulighed for gratis fordeling af produkter, der er trukket tilbage fra markedet, til visse grupper af modtagere.

Ud over disse foranstaltninger, som alle medfører udgifter for EUGFL, findes der også en række andre bestemmelser, der, som ønsket af det ærede medlem, har til formål at finde anvendelse for fællesskabsproducenter, der er trukket tilbage fra markedet:

- mulighed for at sælge blodappelsiner, der er trukket tilbage fra markedet, til forarbejdningsindustrien: artikel 21 i forordning (EØF) nr. 1035/72;
- mulighed for at sælge produkter, der er trukket tilbage fra markedet, til foderstofindustrien: artikel 21 i forordning (EØF) nr. 1035/75 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 1559/70 af 31. juli 1970 ⁽⁵⁾.

Fra listen over foranstaltninger til fordel for citrusfrugter produceret i Fællesskabet bør også nævnes referenceprisordningen, i forbindelse med hvilken Rådet netop har ændret fastsættelsesmåden for at opnå en bedre fællesskabspræference. Resultatet er en ændring af forbindelsen mellem udviklingen i basispriserne og opkøbspriserne og udviklingen i gennemtrængningspræmierne og referenceprisen, samt en udligning af det præferencetab, som denne forbindelse havde medført.

Kommissionen påtænker i øvrigt ikke at indføre en ordning med direkte støtte til citrusfrugtproducenter, hverken for at kompensere for nedgang i deres indkomster eller for frostskafer.

(¹) EFT nr. L 318 af 18. 12. 1969.

(²) EFT nr. L 324 af 27. 12. 1969.

(³) EFT nr. L 125 af 19. 5. 1977.

(⁴) EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972.

(⁵) EFT nr. L 169 af 1. 8. 1970 og EFT nr. L 213 af 26. 9. 1970.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1321/83

af Marie-Claude Vayssade (S-F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1983)

(84/C 71/15)

Om: Finansielle uretfærdigheder over for fællesskabstjenestemænd, der skifter kategori efter at have bestået en udvælgelsesprøve

Eksisterende administrativ praksis ved Domstolen medfører store finansielle uretfærdigheder for de af denne institutions tjenestemænd, der efter at have bestået en udvælgelsesprøve med henblik på at skifte kategori eller tjenestegruppe indplaceres i lønklasser og -trin, der gør, at deres nye grundløn bliver mindre end den, der svarer til deres tidligere indplacering. Disse tjenestemænd må i virkeligheden undvære anciennitetsforfremmelse til nyt løntrin samt den tilpasning af vederlagene, der fastsættes i hhv. artikel 44 og 65 i tjenestemandsvedtægten.

Er en sådan praksis i overensstemmelse med vedtægten eller ej?

Bør vedtægten ikke i bekræftende fald ændres på dette punkt?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Richard Burke

(24. januar 1984)

Kommissionen er ikke i stand til at besvare forespørgsler vedrørende administrativ praksis i de øvrige institutioner.

Ifølge Kommissionens administrative praksis skal tjenestemænd, der efter at have bestået en udvælgelsesprøve med henblik på at skifte kategori eller tjenestegruppe, indplaceres i en lønklasse eller på et løntrin, hvis grundløn er lavere end deres tidligere indplacering, ikke lide noget økonomisk tab.

For så vidt angår kategoriskifte, bevarer den tjenestemand, hvis grundløn er lavere end den, der svarer til hans tidligere indplacering, i sin nye lønklasse den grundløn, han ville have haft i sin tidligere lønklasse; han stiger til de følgende løntrin i denne lønklasse efter sin anciennitet i denne lønklasse (vedtægtens artikel 44).

Hvad angår tjenestegruppeskifte, anvender Kommissionen bestemmelserne i vedtægtens artikel 46 i tilfælde af overgang fra en lønklasse i en tjenestegruppe til en højere lønklasse i en anden tjenestegruppe.

I tilfælde af, at en tjenestemand skifter fra en tjenestegruppe til en anden og indplaceres i en lavere lønklasse, betales der ham et tillæg i medfør af vedtægtens artikel 46, stk. 2, der bestemmer, at han i sin nye lønklasse i intet tilfælde oppebærer en grundløn, der er lavere end den, han ville have fået i sin tidligere lønklasse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1325/83

af Gordon Adam (S-GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1983)

(84/C 71/16)

Om: Strategier til produktion af biobrændstof

Man har for nylig skønnet, at 15 % af Det forenede Kongeriges primærenergi behov i 1981-tal kunne imødekommes ved hjælp af affald, restprodukter og energiafgrøder, og at dette niveau kunne øges yderligere til 20 %, hvis der skete væsentlige ændringer i Det forenede Kongeriges landbrug og kostvaner.

Disse skøn er baseret på nyligt udarbejdede EF-forskningsprogrammer vedrørende brændstof udvundet af biomasse.

Mener Kommissionen, at disse skøn er realistiske, og hvad gør den for at sikre udviklingen af et program for fremstilling af biobrændstof i stort omfang?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(31. januar 1984)

Kommissionen gennemførte i 1980 en omfattende kontraktundersøgelse vedrørende biomasse som energikilder. Resultaterne af undersøgelsen kan for Det forenede Kongeriges vedkommende sammenfattes således:

Det maksimale energiindhold i reststoffer fra afgrøder, gødning, affald fra skovbrug samt energiafgrøder vil omkring år 2000 kunne nå op på ca. 12 millioner tons olieækvivalent i Det forenede Kongerige, dvs. 6 % af landets samlede energiefterspørgsel i 1980.

En senere undersøgelse foretaget for afdelingen for energiteknologisk støtte under det engelske energiministerium ⁽¹⁾ vedrører også det mulige bidrag fra denne vedvarende energikilde til dækning af den fremtidige energiefterspørgsel i Det forenede Kongerige. Forskellige økonomiske scenarier viser, at biomasseenergie vil kunne dække, 2,5 til 5 % af det samlede energibehov afhængigt af de forskellige økonomiske forhold, der indvirker på udnyttelsen af denne energikilde.

Kommissionens strategi på dette FoU-område for biomasseenergi er på linje med Europa-Parlamentets nylige beslutning, hvori der slås til lyd for en større indsats på dette område ⁽²⁾.

Kommissionen har foreslået et flerårigt FoU-program på området for ikke-nuklear energi, hvori FoU vedrørende biomasse indgår som et vigtigt delprogram ⁽³⁾.

⁽¹⁾ ETSU R14, ISBN 0-7058-0896-3.

⁽²⁾ EFT nr. C 267 af 11. 10. 1982, s. 102.

⁽³⁾ Dok. KOM(83) 311 endel. udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1333/83

af Dieter Rogalla (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1983)

(84/C 71/17)

Om: Kommunal tilmeldingspligt for akademiske praktikanter

1. Er det rigtigt, at Kommissionens akademiske praktikanter har pligt til at tilmelde sig i den kommune, hvor de bor, og medfører dette, at der skal tages fingeraftryk og praktikanternes lejligheder måles op?

2. Hvor længe har der været en sådan pligt, og hvad er dens retsgrundlag?

3. Hvornår er Kommissionens formand første gang personlig blevet underrettet om denne pligt, og hvad har han personlig foretaget sig i denne anledning?

4. Har andre medlemmer af Kommissionen kendskab til denne praksis, og hvilke foranstaltninger har de personlig truffet for at gøre de belgiske myndigheder opmærksom på det upassende ved sådanne bestemmelser?

5. Er Kommissionens medlemmer personlig rede til at drøfte dette anliggende med medlemmer af den belgiske regering under ledelse af premierminister Martens og anmode om, at der sker en ændring af dette forhold, dersom andre samtaler og initiativer ikke fører til det ønskede resultat?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Gaston Thorn

(1. februar 1984)

1 og 2. Det er rigtigt, at Kommissionens akademiske praktikanter har pligt til at tilmelde sig i den kommune, hvor de bor. Denne forpligtelse er baseret på lov af 15. december 1980 om »udlændinges« indrejsetilladelse, ophold, etablering og bolig samt de gennemførelsesbestemmelser, som står nævnt i den belgiske »arreté royal« af 8. oktober 1981.

Afgivningen af fingeraftryk og opmålingen af praktikanternes lejligheder er ikke knyttet sammen med denne tilmelding. Det er korrekt, at der tidligere har været praktikanter, som har fremført klager vedrørende dette forhold, men disse klager er blevet bilagt gennem direkte kontakter mellem Kommissionen (praktikantkontoret) og de kompetente belgiske myndigheder.

3, 4 og 5. Kommissionen er blevet gjort opmærksom på forholdene, og der blev i april 1983 på politisk niveau foretaget en henvendelse til det belgiske indenrigsministerium, udenrigsministerium og justitsministerium, hvor disse blev anmodet om at bringe de nævnte forhold til ophør. Siden denne henvendelse har der ikke været fremsat klager af denne art fra praktikanterne, bortset fra nogle enkelte tilfælde, som imidlertid er blevet bilagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1334/83

af Dieter Rogalla (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(18. november 1983)

(84/C 71/18)

Om: Beslutninger om toldfrie indførsler i Fællesskabet

1. Er det rigtigt, at Kommissionen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* nr. L 338 af 30. november 1982 har offentliggjort fire særskilte beslutninger fra Kommissionen om samme vare, men med forskellige bestillings-tidspunkter?

2. Er dette den mest rationelle og hensigtsmæssige måde at understrege juridiske eller tidsmæssige detaljer på i beslutninger af denne art, der vedrører samme emne?

3. Har Kommissionen forsøgt at foretage en kritisk bedømmelse af, om EFT er let læseligt og forståeligt?

4. Hvor meget hensyn tager den til EFT-brugerne, bl.a. forvaltninger i medlemsstaterne, interesserede enkeltpersoner, historikere, journalister og (desværre også) revyforfattere?

5. Hvordan sikrer Kommissionen, at ikke kun juristers og specialisters berettigede interesser, men også fællesskabsborgernes imødekommes ved en sådan fremgangsmåde?

6. Kan Kommissionen ikke forestille sig, at verdensfjerne og for teknisk affattede tekster bidrager til en fremmedgørelse over for den europæiske enhedsproces, og er den ikke klar over, at det er dens opgave i videst muligt omfang at forhindre sådanne virkninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(30. januar 1984)

I henhold til artikel 191 i EØF-traktaten er det ikke nødvendigt at offentliggøre en beslutning, for at denne skal få virkning. I det specifikke tilfælde med beslutningerne om, hvorvidt »videnskabelige instrumenter og apparater« kan indføres toldfrit eller ej, er formålet med offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, dels at give de interesserede erhvervskredse oplysning herom, dels at gøre ordningen tilstrækkelig gennemsigtig for Fællesskabets handelspartnere.

I henhold til den gældende fællesskabsret skal enhver anmodning om toldfri indførsel af et givet apparat undersøges særskilt, idet et af de vigtigste og afgørende kriterier for, om der kan indrømmes toldfrihed eller ikke, er spørgsmålet om, hvorvidt der på det tidspunkt, der blev afgivet bestilling på et apparat i et tredjeland, blev fremstillet et apparat af tilsvarende videnskabelig værdi i Fællesskabet, som kan anvendes til det videnskabelige formål, som det fra et tredjeland indførte apparat skal anvendes til. Af denne grund er der forskel på de fire beslutninger, som det ærede medlem nævner, både for så vidt angår bestillingsdatoen og især apparatets anvendelsesformål.

Det er klart, at retsakter af denne art, som offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, er rettet til fagkredse, som mere er interesseret i indholdet end i formen, og der er fra denne side aldrig blevet fremsat sådanne bemærkninger over for Kommissionen, som de af det ærede medlem fremsatte.

Kommissionen kan derfor heller ikke sige sig fri for en vis skuffelse i forbindelse med behandlingen af det ærede medlems forespørgsel. Der er her tale om, at et initiativ fra Kommissionens side, som med henblik på at give de interesserede kredse optimal information betyder en ekstra arbejdsbyrde for de pågældende tjenestegrene, kritiseres på en måde, som ikke synes berettiget i det foreliggende tilfælde.

På baggrund af at Kommissionen i stadig højere grad er nødt til at træffe beslutninger af denne art, er det i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2290/83 af 29. juli 1983 ⁽¹⁾ fastsat, at den nuværende ordning med offentliggørelse af de pågældende beslutninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, L-udgaven, med virkning fra den 1. juli 1984 erstattes med en forkortet offentliggørelse af disse beslutninger i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven. Disse bestemmelser har til formål at sikre en mere effektiv information af de interesserede kredse.

⁽¹⁾ EFT nr. L 220 af 11. 8. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1348/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1983)

(84/C 71/19)

Om: Møde mellem finansministrene den 10. og 11. september 1983

Kan Kommissionen gøre status over mødet mellem finansministrene i Grækenland den 10. og 11. september 1983?

— Hvilke emner blev der behandlet?

— Hvilke konklusioner blev der draget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli

(1. februar 1984)

EF-finansministrenes møde på den græske ø Kefallenia den 10. og 11. september blev i alt væsentligt anvendt til at fastlægge en fællesskabsmetode for gennemførelsen af Williamsburg-communiqueets punkt V, hvor finansministrene opfordres til at fastsætte betingelserne for en forbedring af det internationale valutasystem.

Ministrene besluttede, at de ville indtage fælles holdninger til de forskellige undersøgte emner med henblik på de senere drøftelser i de forskellige internationale fora.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1361/83**af Andrew Pearce (ED – GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(28. november 1983)**(84/C 71/20)***Om:** Personale i delegationerne i AVS-landene

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor personalet i delegationerne i AVS-landene ikke er fuldt integreret i personalet i GD VIII?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani***(30 januar 1984)*

Ved forordning (EØF) nr. 3245/81 af 26. oktober 1981 ⁽¹⁾ har Rådet oprettet et europæisk samarbejdsagentur med henblik på ansættelse, udsendelse og administration af personale, der stilles til rådighed for Kommissionens delegationer i udviklingslande, der er knyttet til Fællesskabet ved omfattende præferentielle samarbejdsaftaler, med det formål at lette Kommissionen i gennemførelsen af disse aftaler.

I henhold til artikel 14 i forordningen fastlægges de generelle ansættelses- og arbejdsvilkår samt den generelle ordning for vederlag, godtgørelser og tillæg på grundlag af specifikke bestemmelser, som Kommissionen fastsætter.

Disse bestemmelser, som i videst muligt omfang vil svare til dem, der gælder for tjenestemænd og øvrige ansatte i De europæiske Fællesskaber, er for tiden ved at blive udarbejdet. De vil medføre, at personalet kommer til at høre ind under et fællesskabsorgan, som er bedre tilpasset de pågældende mål og opgaver. I betragtning af de særlige forhold, der gør sig gældende for dette personale, forekommer direkte integration ikke at være en hensigtsmæssig løsning.

⁽¹⁾ EFT nr. L 328 af 16. 11. 1981.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1371/83**af Raymonde Dury (S – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(28. november 1983)**(84/C 71/21)***Om:** Vurdering af, hvorledes en forbedring af produkters kvalitet og holdbarhed indvirker på økonomien

I en udtalelse af 29. september 1983 fra Det økonomiske og sociale Udvalg om iværksættelsen af miljø- og beskæf-

tigelsesfremmende foranstaltninger kræver det europæiske arbejdsmarkeds parter, at man som et led i en mere rationel forvaltning af de naturlige ressourcer afprøver, hvorledes en forbedring af produkters kvalitet og holdbarhed generelt indvirkede på økonomien, navnlig som et led i en politik, der tager sigte på at reparere eller istandsætte (boliger, biler osv.) fremfor at smide væk eller ødelægge og udskifte (nedbringelse af importen og handelsunderskuddet, virkninger på beskæftigelsen i de arbejdskraftintensive sektorer, der er mindre afhængige af den internationale konkurrence, som f.eks. tjenesteydelserne og byggeindustrien, formindsket afhængighed af fremmed valuta og råstoffer osv.). Hvis de økonomiske modeller og nationale erfaringer giver anledning til at håbe på gunstige virkninger, bør man ifølge Det økonomiske og sociale Udvalg overveje de foranstaltninger, der er mest egnede til at gennemføre disse mål, og foreslå deres iværksættelse.

Uden sammenlignende analyser er det faktisk svært at afgøre, om den førte politik er den bedste. Det er under alle omstændigheder en kendsgerning, at restaurering af gamle bygninger og historiske steder osv. næsten giver ubegrænsede beskæftigelsesmuligheder. Hvis små og mellemstore virksomheder, som nødvendigvis er lokale, foretog reparationer af forbrugsgoder med begrænset varighed, som personbiler, der kun delvis er fremstillet i Fællesskabet (med færre og færre arbejdspladser), ville det også muliggøre skabelsen af adskillige arbejdspladser fordelt på alle regionerne.

Inden den tager stilling til dette spørgsmål, vil Kommissionen da foretage disse vurderinger?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes***(26. januar 1984)*

1. Ligesom det foreslås i udtalelsen fra Det økonomiske og sociale Udvalg om iværksættelsen af miljø- og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, som det ærede medlem omtaler, mener Kommissionen, at man med henblik på en mere rationel anvendelse af de naturlige ressourcer bl.a. må overveje, hvorledes en forbedring af varers beskaffenhed og holdbarhed ville indvirke på økonomien.

En sådan gennemgribende forandring, som er temmelig indviklet ud fra et teknisk såvel som politisk synspunkt, kan kun gennemføres gradvis, idet markedsökonomiens grundbestanddele må bevares inden for rammerne af den økonomiske politik på mellemlang sigt. Dette gælder ligeledes for gennemførelsen af de sammenlignende analyser, som det ærede medlem efterlyser.

2. For så vidt angår miljøforanstaltningernes virkning for beskæftigelsen, kan det allerede nu fastslås, at en

sammenhængende miljøbeskyttelsespolitik kan få positive strukturelle virkninger for bevarelsen og oprettelsen af arbejdspladser under forbehold af, at der skabes en sikker og langsigtet ramme med henblik på stabilisering af investeringerne.

disse fra sag til sag, med en repræsentant for Kommissionen som formand.

Dette udvalg afgav en enstemmig udtalelse til gunst for Kommissionens udkast, og denne har i overensstemmelse med den i artikel 21 i direktiv 67/548/EØF fastsatte fremgangsmåde vedtaget direktiv 83/467/EØF.

(¹) EFT nr. L 198 af 22. 7. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1373/83

af Alan Tyrrell (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1983)

(84/C 71/22)

Om: Farlige stoffer – direktiv 83/467/EØF (¹)

Kan Kommissionen oplyse, hvilke personer eller grupper den rådførte sig med inden udarbejdelsen af dette direktiv, og hvordan disse grupper var sammensat? Hvilke råd modtog den?

(¹) EFT nr. L 257 af 16. 9. 1983, s. 1.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(30. januar 1984)

Kommissionens direktiv 83/467/EØF er femte tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer.

Ved udarbejdelsen af dette direktiv har Kommissionen rådført sig med en ad hoc-arbejdsgruppe sammensat af regeringsekspertter fra medlemsstaterne og ekspertter udpeget af CEFIC (europæisk råd for sammenslutninger af kemiske industrier).

Om visse punkter i direktivudkastet hørte Kommissionen også det rådgivende videnskabelige udvalg til undersøgelse af kemiske forbindelsers toksicitet og økotoxikitet (¹), hvis udtalelse blev videregivet til ovennævnte arbejdsgruppe.

Arbejdsgruppens udtalelse blev derefter videregivet til udvalget for tilpasning til den tekniske udvikling af direktiver, oprettet i henhold til artikel 20 i direktiv 67/548/EØF, med henblik på fjernelse af tekniske hindringer for handelen med farlige stoffer. Dette udvalg består af repræsentanter for medlemsstaterne, udpeget af

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1381/83

af James Provan (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1983)

(84/C 71/23)

Om: Luftkurértjeneste

Vil Kommissionen undersøge de vanskeligheder, som luftkurértjenester støder på i forbindelse med virksomhed i forskellige af Det europæiske Fællesskabs medlemsstater?

Er Kommissionen enig i, at kurértjenester ikke konkurrerer direkte med de nationale postvæsener, og at det i Det europæiske Fællesskab er af stor nødvendighed for mange mennesker, firmaer og organisationer at have hurtige og effektive forsendelsesmuligheder, og at der bør udarbejdes bestemmelser herom, eftersom det er et relativt nyt erhverv, der kræver en ny indstilling inden for en ny national og europæisk ramme, så det kan fungere uhindret og effektivt med henblik på at forbedre forretningsgangen, både inden for Det europæiske Fællesskab og mellem Fællesskabet og resten af verden?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1457/83

af Basil de Ferranti (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/24)

Om: Private luftkurerer

Private luftkurerer, der arbejder inden for Fællesskabet, har problemer, fordi medlemsstaterne ikke har defineret deres rolle i forhold til postmonopoler og toldregler.

Vil Kommissionen overveje at fremlægge et direktiv til harmonisering og liberalisering af disse firmaers arbejdsbetingelser, eftersom deres ydelser supplerer det almin-

delige postvæsen og ikke direkte konkurrerer med det, og eftersom det, hvis disse firmaer kan arbejde effektivt, i høj grad vil medføre forbedringer for erhvervslivet, både inden for Fællesskabet og mellem Fællesskabet og den øvrige verden?

Samlet svar på skriftlige forespørgsler nr. 1381/83 og nr. 1457/83 afgivet på Kommissionens vegne af Giorgios Contogeorgis
(23. januar 1984)

I en række lande anerkendes det, at kurértjenesterne ikke udgør en direkte konkurrence for det nationale postvæsen. Dette er tilfældet i Det forenede Kongerige, hvor det i Section 67 (1) (d) i British Telecommunications Act 1981 udtrykkeligt er anført, at kurértjenester ikke må anfægte postvæsenets eneret til postbesøgelse. Det er en kendsgerning i dagens økonomiske liv, at mange forretningsdokumenter må kunne leveres inden for en meget kort frist, hvis de skal tjene deres formål.

Internationale kurértjenester er strukturmæssigt veludstyret til at yde de specielle tjenester, der kræves i forbindelse med tidsfølsomme dokumenter, og de har fuldkommen administrativ kontrol over transaktionen fra det tidspunkt, hvor dokumentet afhentes, til det afleveres.

Hvad angår de øvrige punkter i det ærede medlems forespørgsel henvises der til de svar, der nu i mellemtiden er afgivet på mundtlig forespørgsel H-515/83 ⁽¹⁾ og skriftlig forespørgsel nr. 1231/83 ⁽²⁾ og 1232/83 ⁽³⁾ fra James Moorhouse.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Nr. 1-305 (november 1983).

⁽²⁾ EFT nr. C 63 af 5. 3. 1984, s. 6.

⁽³⁾ EFT nr. C 38 af 13. 2. 1984, s. 16.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1384/83

af Hans-Joachim Seeler (S - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(28. november 1983)

(84/C 71/25)

Om: Støtte fra Det europæiske Fællesskab til fiskemelsproduktionen

1. Er det rigtigt, som det forlyder i pressen, at Kommissionen yder en støtte på omkring 130 ECU = DM 300,- pr. ton til den fiskefangst, der anvendes til fiskemelsproduktion?

2. Er det rigtigt, at fiskemel i stigende omfang anvendes som foder til malkekøer, og at mælkeproduktionen i EF herved øges yderligere?

3. Er Kommissionen enig med mig i, at faren for overfiskning, navnlig for tilintetgørelse af småfiskebe-

standen, øges betydeligt gennem støtten til fiskemelsproduktionen, og er den derfor – såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende – rede til øjeblikkelig at indstille denne støtte?

I benægtende fald, hvorledes begrundes Kommissionen den støtte, der ydes til fiskemelsproduktionen på ovennævnte måde og med ovennævnte følger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Giorgios Contogeorgis
(31. januar 1984)

I henhold til den fælles markedsordning for fiskerivarer kan producentorganisationerne af hensyn til prisstabiliteten tage fisk tilbage fra markedet. Fisk, der tages tilbage fra markedet, skal, bortset fra dem, der vederlagsfrit gives til velgørende organisationer, anvendes til andre formål end konsum. Et af de godkendte anvendelsesformål er fremstilling af fiskemel.

Når producentorganisationer gennemfører tilbagetagelser til EF-tilbagetagelsesprisen, udbetales der på visse betingelser en finansiell udligning fra EUGFL, garantisektionen, for en begrænset mængde. Størrelsen af den finansielle udligning varierer fra art til art og er langt mindre end den gennemsnitlige markedsværdi af konsumfisk. For ikke at tilskynde producentorganisationerne til at tage flere fisk tilbage fra markedet end nødvendigt, er den finansielle udligning gjort for de enkelt fiskerarter, idet man baserer sig på, hvordan interventionsmængden forholder sig til producentorganisationens samlede produktion, og producentorganisationen må selv betale en del af interventionsomkostningerne.

Formålet med interventionsordningen i den fælles markedsordning for fiskerivarer er således ikke at støtte fiskemelsproduktionen, idet den finansielle udligning for den tilbagetagne fisk reduceres med en fast salgspris for den til fremstilling af fiskemel solgte fisk.

Der udbetales kun finansiell udligning for konsumfisk, der blandt andet må opfylde kravene til biologiske mindstestørrelser, der er fastsat i bevarelsespolitikken.

Ved tilbagetagelse af produkter med høj værdi ydes der på visse betingelser en profångationspræmie, der sikrer, at fiskene går til konsum.

De mængder fisk, der under interventionsordningen går til fremstilling af fiskemel, spiller en underordnet rolle for forbruget af fiskemel, da der til fremstilling af fiskemel først og fremmest anvendes fiskearter, som er uegnet til konsum.

uigennemtrængeligt lag i atmosfæren med alvorlige følger for jordens naturlige miljø og for mennesker.

Hvad er Kommissionens mening om denne hypotese?

Hvilke undersøgelser kan man hurtigst muligt overdrage FFC at foretage på dette område, både for at få udarbejdet forebyggende foranstaltninger og opstille socio-industrielle adfærdsregler?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1388/83

af Andrew Pearce (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. december 1983)

(84/C 71/26)

Om: Betalinger til Det forenede Kongerige

Hvor og hvornår har Kommissionen offentliggjort detaljerne og de enkelte beløb i forbindelse med de projekter, der fik støtte over de 1 654,2 mio ECU, der udbetaltes til Det forenede Kongerige i 1982 i forbindelse med Det forenede Kongeriges supplerende foranstaltninger og energistøtte?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat

(31. januar 1984)

Nærmere oplysninger om de enkelte projekter og den støtte, der er blevet ydet hertil i 1982 i henhold til de supplerende foranstaltninger til fordel for Det forenede Kongerige, findes i Kommissionens fjerde rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af Rådets forordning (EØF) nr. 2744/80 af 27. oktober 1980 ⁽¹⁾ om disse foranstaltninger. Denne rapport ⁽²⁾ er forelagt i henhold til nævnte forordnings artikel 10.

⁽¹⁾ EFT nr. L 284 af 29. 10. 1980, s. 4.

⁽²⁾ Dok. KOM(83) 100 endelig udg. af 1. 3. 1983.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(26. januar 1984)

Risiciene i forbindelse med atmosfærens stigende indhold af carbondioxid undersøges blandt andet af Kommissionen, men vor viden på dette område er endnu for begrænset til, at disse risici og deres indvirkning på klima og miljø kan vurderes. Forskningsarbejdet videreføres, men der kan ikke på nuværende tidspunkt drages konklusioner af dette arbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1427/83

af Thomas Megahy (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/28)

Om: Sikkerhedsseler på bagsædet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater – hvis der overhovedet er nogle – der har gjort brugen af sikkerhedsseler på bagsædet obligatorisk?

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1396/83

af Mario Pedini (PPE – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(9. december 1983)

(84/C 71/27)

Om: Følger af det øgede indhold af kulanhydrid i stratosfæren

Pressen har foruroliget omtalt faren for, at det øgede indhold af kulanhydrid i stratosfæren kan skabe et

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis

(2. februar 1984)

Ifølge foreliggende oplysninger er montering af bagsædesikkerhedsseler påbudt i Forbundsrepublikken Tyskland og i Frankrig, medens et sådant påbud er under overve-

jelse i Nederlandene, Belgien og Det forenede Kongerige. Det er frivilligt, om man vil bruge bagsædesikkerheds-seler i alle medlemsstaterne.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1429/83

af Karel Van Miert (S-B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/29)

Om: Europæiske institutioners sprogbenyttelse

Den 24. oktober 1983 præsenteredes i Luxembourg bogen »Investerings i Europas fremtid«, udgivet i anledning af EIBs 25 års jubilæum.

Bogen er skrevet af otte førende europæiske økonomer og udgives på fire sprog: engelsk, fransk, tysk og italiensk.

1. Kan Kommissionen godkende, at værker, der er bestemt til stor udbredelse i hele Det europæiske Fællesskab, kun udgives på fire af de syv officielle fællesskabssprog?
2. Hvilke kriterier ligger til grund for valget af ovennævnte fire sprog?
3. Mener Kommissionen ikke – hvis den overvejer besparelseshensyn – at en flersproget udgave (med bidrag på forfatterens originalsprog) er at foretrække?
4. Kan Kommissionen give en grundig motivering for sit svar på spørgsmål 3?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli

(25. januar 1984)

Kommissionen har forelagt spørgsmålet for Den europæiske Investeringsbank, der har oplyst følgende:

Beslutningen om at udgive bogen på engelsk, fransk, tysk og italiensk blev truffet ud fra kommercielle kriterier. Bogen er nemlig udgivet af et privat forlag og vil blive bragt i handelen ad de kommercielle kanaler.

Den europæiske Investeringsbank vil selv ad egne kanaler bringe et antal eksemplarer af »Investerings i Europas fremtid« i handelen. I lighed med EF-institutionerne udgiver Banken sine egne publikationer på de syv fællesskabssprog.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1436/83

af Anthony Simpson (ED-GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/30)

Om: EØF-traktatens artikel 85 og 86 – beslutninger

1. Hvor mange beslutninger har Kommissionen i perioden fra 1972 til 1981 truffet årligt i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 85 og 86, opdelt i

- a) meddelelser i overensstemmelse med artikel 85, stk. 3, og
- b) andre beslutninger i) med bøde og ii) uden bøde?

2. Hvor mange ansatte i lønklasse A var der i direktorat B og generaldirektorat IV i hvert af ovennævnte ti år, opdelt i

- a) konsulenter (A 3) og
- b) fuldmægtige (A 4 – A 7)?

3. Hvor mange nye sager fik direktorat B forelagt i hvert af ovennævnte ti år, opdelt i

- a) ansøgninger i henhold til artikel 85, stk. 3,
- b) formelle klager til Kommissionen og
- c) rapporter fra direktorat A i GD IV til direktorat B?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(30. januar 1984)

1. a) For så vidt angår antallet af beslutninger i henhold til artikel 85, stk. 3, i EØF-traktaten henvises det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 2007/82 fra Robert Battersby, under pkt. 2 ⁽¹⁾. I 1972 blev der truffet 3 beslutninger om undtagelse.

b) Antallet af andre beslutninger (ekskl. beslutningen af proceduremæssig karakter):

1972	11, bøder pålagt i 4 tilfælde
1973	5, bøder pålagt i 1 tilfælde
1974	7, bøder pålagt i 2 tilfælde
1975	7, bøder pålagt i 2 tilfælde
1976	7, bøder pålagt i 3 tilfælde
1977	11, bøder pålagt i 3 tilfælde
1978	9, bøder pålagt i 1 tilfælde
1979	6, bøder pålagt i 2 tilfælde
1980	7, bøder pålagt i 2 tilfælde
1981	8, bøder pålagt i 4 tilfælde

2. I generaldirektoratet for konkurrence (GD IV) fordelte antallet af ansatte i lønramme A 3 og A 4 til A 7 sig i det af det ærede medlem nævnte tidsrum som følger:

År	A/3	A 5/4 til A 7/6
1972	16	85
1973	16	86
1974	16	97
1975	17	101
1976	17	103
1977	17	102
1978	17	101
1979	17	102
1980	17	110
1981	17	112

Omkring 60 % af de anførte ansatte deltager i arbejdet vedrørende gennemførelsen af traktatens artikel 85 og 86, hvilket omfatter fremskaffelse af realoplysninger (f.eks. undersøgelser/efterforskning), sagsbehandling, udarbejdelse af forslag til retsakter samt anden tjeneste af mere generel art i forbindelse hermed.

Antallet af ansatte i de enkelte direktorater inden for GD IV er et internt personalestyringsanliggende.

3. Den årlige Beretning om Konkurrencepolitikken indeholder oplysninger om, hvor mange sager der er blevet registreret i GD IV, fordelt på begæringer eller anmeldelser, klager og procedurer indledt på Kommissionens eget initiativ. Arbejdsfordelingen mellem direktoraterne inden for GD IV er et internt organisatorisk anliggende.

(¹) EFT nr. C 118 af 3. 5. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1437/83

af Alfred Lomas (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/31)

Om: Afskaffelse af Londons byråd (Greater London Council)

Den britiske regering foreslår at afskaffe det demokratisk valgte byråd i London.

Kan Kommissionen oplyse:

1. Om nogen anden hovedstad i EF har fået sin valgte administration afskaffet på denne diktatoriske måde?
2. Om der findes nogen hovedstad i EF, som ikke har en demokratisk valgt administration til at ordne sine sager?

3. Om nogen anden hovedstad i EF har fået påtvunget en ikke-valgt administration af sin nationale regering, som foreslået af den britiske regering?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Gaston Thorn

(26. januar 1984)

Skønt Kommissionen nærer stor interesse for medlemsstaternes lokale administrationsprocedurer (¹), i særdeleshed for sådanne spørgsmål, der vedrører statsborgere fra en medlemsstat, som er beliggende i en anden medlemsstat, er Kommissionen dog af den opfattelse, at det er den enkelte medlemsstats anliggende, hvorledes den organiserer den lokale administration.

(¹) Jf. svarene på følgende skriftlige forespørgsler:

nr. 251/74 fra Dario Antoniazzi, EFT nr. C 121 af 11. 10. 1974, s. 17.

nr. 1024/77 fra André Damseaux, EFT nr. C 113 af 16. 5. 1978, s. 11.

nr. 779/79 fra Heinrich Jürgens, EFT nr. C 105 af 28. 4. 1980, S. 5.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1441/83

af Winston Griffiths (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/32)

Om: EFs varemærkekontor

Mener Kommissionen ikke, i betragtning af at den britiske regering og Londons byråd (Greater London Council) ønsker, at EFs varemærkekontor skal placeres i London, og i betragtning af den britiske regerings planer om at afskaffe Londons byråd, at det ville være klogt at vælge et andet sted i Det forenede Kongerige som f.eks. Cardiff, som kan opfylde alle de krav, der stilles i forbindelse med Fællesskabets varemærkekontor?

Vil Kommissionen indlede forhandlinger med de kompetente myndigheder i Det forenede Kongerige og især i Wales med henblik på at placere varemærkekontoret i Cardiff?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(26. januar 1984)

Kommissionen mener, at det på indeværende tidspunkt ville være for tidligt at fremsætte forslag om placeringen af Fællesskabets varemærkekontor. Den har i sinde først

at gøre det, når Rådet befinder sig på et fremskredent stadium af sit arbejde med det ændrede forslag til en forordning om fællesskabsvaremærket, som vil blive fremsat for Rådet i begyndelsen af 1984.

Hidtil har otte medlemsstater fremsat tilbud om placering af kontoret: Belgien (Bruxelles), Frankrig (Strasbourg), Tyskland (München), Grækenland (Saloniki), Irland (Dublin), Italien (Venezia), Nederlandene (Haag) og Det forenede Kongerige (London).

Således som Kommissionen fortolker traktaterne, er den forpligtet til at basere sit forslag på de tilbud, som medlemsstaternes regeringer fremsætter. Derfor er beslutningerne om, hvilke byer medlemsstaterne vælger, et internt spørgsmål, som hver medlemsstat selv må afgøre.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1458/83

af Mechthild von Alemann (L - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(14. december 1983)

(84/C 71/33)

Om: Handelsforbindelserne med Japan

1. Hvilke virkninger har de importlempelser, som er vedtaget af den japanske regering, haft for Det europæiske Fællesskab?

2. Hvorledes bedømmer Kommissionen i denne forbindelse følgerne for EFs udenrigshandel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp

(31. januar 1984)

1. Den japanske regering vedtog den 21. oktober 1983 et program for foranstaltninger til at stimulere den indenlandske efterspørgsel og til at fremme importen i Japan. Det er en opfølgning af de foranstaltninger, der blev vedtaget i 1982 og i begyndelsen af 1983 ⁽¹⁾. Visse af foranstaltningerne til støtte af efterspørgslen vil få deres første virkninger i 1983, medens foranstaltningerne for åbning af det japanske marked (fremskyndelse af en tranche af toldnedsættelserne i henhold til Tokyo-runden og punktvisse toldnedsættelser) først træder i kraft ved begyndelsen af det japanske finansår, dvs. den 1. april 1984. En række andre beslutninger (fremme af importen ved hjælp af rentefrattede lån fra Export-Import Bank, fortsættelse af afskaffelsen af ikke-toldmæssige hindringer for andgangen til det japanske marked, fremme af internationale transaktioner i yen) er ikke forbundet med

nogen præcis tidsplan; visse af dem kræver endvidere lovændringer.

Det er på denne baggrund umuligt at opgøre i tal, hvilke virkninger disse foranstaltninger vil få, og under alle omstændigheder vil de først kunne mærkes med tiden.

2. Kommissionen har i særdeleshed noteret sig den japanske premierministers erklæring om, at hans regering agter at gå ud over generelle foranstaltninger for åbning af markedet og aktivt fremme importen. Den mener dog, at de bebudede foranstaltninger i hovedsagen – som de foregående – snarere skal ses som en fortsættelse af den formelle åbning af det japanske marked. Det er ikke indlysende, at de skulle være et svar på det indtrængende ønske, som Rådet fremsatte den 17. oktober 1983, ifølge hvilket det forventedes af de japanske myndigheder, at de vedtog en politik og en strategi til at bane vejen for en væsentlig ændring, som kunne fremme køb af forarbejdede og bearbejdede varer fra tredjelande.

Kommissionen er som Rådet alvorligt bekymret over den fortsatte forværring af udviklingen i samhandelen mellem Fællesskabet og Japan, og den agter at fortsætte med en energisk indsats over for de japanske myndigheder for at overtale dem til at foretage en konkret åbning af deres marked for europæiske varer. Den vil videreføre sine bestræbelser for at tilskynde virksomheder i Fællesskabet til at sælge og investere i Japan. Endelig er den rede til at fortsætte og udvide EF-programmet for eksportfremme, der skal bidrage til en bedre indtrængning af europæiske varer og tjenesteydelser på det japanske marked.

⁽¹⁾ Det ærede medlem henvises til svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1237/83 fra Pierre-Bernard Cousté (EFT nr. C 38 af 13. 2. 1984, s. 16).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1474/83

af Renate-Charlotte Rabbethge (PPE - D)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 71/34)

Om: Hvor meget kostede Kommissionen den enkelte borger i Forbundsrepublikken Tyskland i 1982?

Det europæiske Fællesskab kostede i 1982 hver borger i Forbundsrepublikken Tyskland 97 DM; Europa-Parlamentet kostede i 1982 hver borger 1,67 DM.

Kan Kommissionen oplyse, hvor meget Kommissionen har kostet den enkelte borger i Forbundsrepublikken Tyskland i 1982?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat**
(2. februar 1984)

De citerede tal kan ikke sammenlignes.

»Omkostningerne« ved Parlamentet og Kommissionens administrationsomkostninger kan kun angives brutto. Ifølge budgetberegningen for 1982 udgjorde Parlaments samlede omkostninger 198,7 mio ECU og Kommissionens administrationsomkostninger 713,3 mio ECU.

Ved behandlingen i Rådet blev dette forslag stærkt kritiseret. I øjeblikket har Kommissionen ikke planer om at fremsætte andre forslag på dette område.

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 447 endel. udg.

⁽²⁾ Beslutning nr. 528/76/EKSF, EFT nr. L 63 af 11. 3. 1976, s. 1.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1478/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. december 1983)
(84/C 71/35)

Om: Nedbringelse af de nuværende kullagre

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber påtænker at yde et tilskud på 100 mio ECU til en årlig nedbringelse af de nuværende kullagre på 10 mio tons i tre år.

Dette tilskud er kun på 10 ECU pr. ton oplagret kul, hvilket svarer nogenlunde til de årlige udgifter til oplagring; man undlader altså at komme ind på spørgsmålet om underskud i forbindelse med kulminedriften, idet produktionsprisen for kul ofte er højere end den administrativt fastsatte salgspris.

Kan Kommissionen meddele, hvorledes den påtænker at anspore dem, der ligger inde med lagre af kul, til at nedbringe disse lagre?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**
(26. januar 1984)

Kommissionen har ganske rigtigt sendt Rådet et forslag til forordning om økonomisk støtte fra Fællesskabet til virksomheder i Fællesskabet, som producerer fast brændsel ⁽¹⁾. Støtten skulle delvis bestå i, at fællesskabsproducenterne under visse betingelser tildeles 10 ECU for hver ton, lagrene nedbringes med. Denne støtte skulle være helt forskellig fra medlemsstaternes intervention til fordel for stenkulindustrien ⁽²⁾.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1479/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(19. december 1983)
(84/C 71/36)

Om: Udvidelse af produktionskapaciteten for brunkul og tørv

Der påtænkes en udvidelse af produktionen af tørv og brunkul i Grækenland og Irland, og der er med henblik herpå allerede fastsat et tilskud til forbedring af udstyret over 1984-budgettet.

Kan Kommissionen for De europæiske Fællesskaber oplyse, om der der foretaget sammenlignende undersøgelser af kvaliteten af disse to produkter og af kul set ud fra et energimæssigt synspunkt, og om der især er foretaget en vurdering af produktionsomkostningerne for denne energi under hensyntagen til henholdsvis aflejringernes beliggenhed og vandindholdet?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**
(3. februar 1984)

I en rapport om brunkul- og tørveindustrien i Det europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ pegede Kommissionen på, at disse to brændsler for Grækenland og Irland er en sikker og billig energiforsyningskilde. Forekomsterne er af en sådan art, at produktionen kan udbygges, og der vil blive foretaget de nødvendige investeringer.

Det er helt klart, at disse to brændslers brændværdi (pr. vægtenhed) er lavere end kuls, men denne ulempe opvejes til dels af produktionsvilkårene.

Til grund for den påtænkte udbygning af brunkul- og tørveproduktionen i Grækenland og Irland ligger dels omhyggelige udredninger, hvori der er taget hensyn til forekomsternes beliggenhed og produkternes vandindhold, dels disse to landes ønske om at blive mindre afhængige af import af brændsel, især olie.

⁽¹⁾ Dok. KOM(82) 649 endel. udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1481/83**af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. december 1983)**(84/C 71/37)*

Om: Nedsat takst for telefonsamtaler inden for Fællesskabet om aftenen og søndagen og på helligdage

Kan Kommissionen oplyse, i hvilke stater der er indført nedsat takst for telefonsamtaler inden for Fællesskabet om aftenen, i weekenden og på helligdage? Hvor stor er nedsættelsen for hvert land? I hvilke lande er dette system ikke indført?

Hvad påtænker Kommissionen at gøre for at indføre ensartede bestemmelser på dette område?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Karl-Heinz Narjes***(31. januar 1984)*

De problemer, som det ærede medlem kom ind på i sit spørgsmål, blev drøftet på et plenarmøde den 15. september 1983 i anledning af den betænkning, som John Marshall på Transportudvalgets vegne havde forelagt ⁽¹⁾.

Denne betænkning indeholder oplysninger om taksternes størrelse.

For så vidt angår eventuelle initiativer med henblik på en harmonisering af taksterne er Kommissionen for øjeblikket ved at foretage en indgående juridisk undersøgelse af dette spørgsmål, der også var genstand for et andragende fra Dieter Rogalla i anledning af Marshall-betænkningen. Kommissionen vil underrette det ærede medlem direkte om resultatet heraf.

⁽¹⁾ Dok. 1-502/83 og Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Nr. 1-303 (september 1983).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1489/83**af Jens-Peter Bonde (CDI – DK)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. december 1983)**(84/C 71/38)*

Om: Forlængelse af Danmarks dispensation omkring grænsehandelen

Er Kommissionen indstillet på, at forlænge Danmarks dispensation omkring grænsehandelen, således at de nuværende regler kan fortsætte uændret?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Christopher Tugendhat***(31. januar 1984)*

Nej. Den danske undtagelsesordning er fastlagt i Rådets direktiv 83/2/EØF af 30. december 1982 ⁽¹⁾, der forudser yderligere tilpasninger pr. 1. januar 1984. Fra denne dato vil de afgiftsfrie mængder blive forhøjet fra 40 til 50 cigarillos, fra 30 til 40 cigarer, fra 200 til 250 gram røgtobak og fra 2 til 4 liter øl.

⁽¹⁾ EFT nr. L 12 af 14. 1. 1983, s. 48.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1492/83**af Joyce Quin (S – GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(19. december 1983)**(84/C 71/39)*

Om: Arbejdsulykker på skibsværfter i EF og i Sydkorea

Kan Kommissionen fremlægge statistikker over antallet af dødsfald og arbejdsulykker på skibsværfter i EF-lande og i Sydkorea inden for de seneste fire år (idet man bedes angive oplysningerne både i faktiske tal og udtrykt i procent af det totale antal skibsværftsarbejdere i hvert enkelt EF-land og i Sydkorea)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Étienne Davignon***(1. februar 1984)*

Kommissionen indsamler ikke detaljerede statistikker om dødsfald eller alvorlige ulykker inden for den enkelte industrigren i medlemsstaterne.

Sådanne statistiske oplysninger vedrører i almindelighed større grupper af industrigrene, og Kommissionen er derfor ikke i stand til at meddele forholdet mellem det faktiske antal ulykker i den enkelte sektor og antallet af arbejdere i den pågældende sektor.

I den enkelte medlemsstat hører disse emner ofte ind under forskellige ministerier, der udarbejder deres statistiske publikationer på grundlag af forskellige kriterier.

Ulykkesprocenten for skibsværftsarbejdere ser imidlertid ud til at være noget højere end gennemsnittet i andre tilsvarende sektorer. Da dette eventuelt kan skyldes en forholdsvis højere procent af alvorlige ulykker inden for

skibsreparationssektoren, planlægger Kommissionen nøjere at undersøge sundheds- og sikkerhedsforholdene inden for denne sektor.

Kommissionen har ikke adgang til nogen oplysninger vedrørende arbejdsulykker inden for skibsbygningsindustrien i Sydkorea.

Yderligere forbeholdes Kommissionens finansielle incitament i første række projekter, som er baseret på et effektivt og nært samarbejde inden for EF.

Kommissionen rådgives af et udvalg bestående af højt kvalificerede personer fra den europæiske stålindustri, som holder den fuldt orienteret om de forelagte projekters egnethed.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1499/83

af Jacques Moreau (S – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 71/40)

Om: EKSF-støtte til forskning inden for jern- og stålsektoren

Kan Kommissionen oplyse og begrunde, hvilke kriterier og procedurer der anvendes ved tildeling af EKSF-støtte til forskning inden for jern- og stålsektoren i form af pilot- og demonstrationsprojekter (EFT nr. C 81 af 24. 3. 1983)?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(27. januar 1984)

Formålet med pilotdemonstrationsprojekterne inden for stålindustrien, som er et supplement til forsknings- og udviklingsprogrammet, er at stimulere overførslen af forskningsresultater til industriel brug og således styrke stålindustriens konkurrenceevne. Derudover er det formålet at fremme anvendelsen af disse resultater i EF til kostbare projekter af betydning for Fællesskabet, som ellers hidtil ikke har kunnet gennemføres på grund af den tekniske og finansielle risiko herved.

De forelagte projekter må derfor opfylde følgende betingelser:

- vedrøre opførelse af industrielle pilotanlæg eller demonstrationsanlæg,
- anvende teknikker eller processer, som har innovativ karakter enten i sig selv eller gennem deres anvendelse,
- for processernes vedkommende fremvise sandsynlighed for rimelig teknisk pålidelighed og økonomi baseret på resultater af tidligere forskning,
- være af betydning for Fællesskabet.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1500/83

af Pol Marck (PPE – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 71/41)

Om: Salgspris på skummetmælkspulver

Jeg skal anmode om at få oplyst den salgspris, der i de seneste måneder har været gældende for salg af skummetmælkspulver til tredjelande.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager

(26. januar 1984)

Det er praktisk taget umuligt at opgive nogen bestemt salgspris for skummetmælkspulver til tredjelande.

Disse prisers størrelse afhænger af en lang række faktorer, heriblandt produktets kvalitet, kurssvingningerne, den enkelte eksportørs fortjenstmargen og finansieringsomkostninger og forskellen i markedspris alt efter hvilken medlemsstat, produktet kommer fra. Samtidig spiller forskellene i transportomkostninger fra de enkelte udskibningshavne en vigtig rolle.

Det er derfor kun muligt at give et fingerpeg.

I de seneste måneder har de priser, hvortil Fællesskabets eksportører har kunnet tilbyde leverancer til tredjelande, ligget mellem 755 og 818 US-dollars/t fob.

Det kan tjene til yderligere oplysning, at New Zealand for tiden tilbyder skummetmælkspulver til 760 US-dollars/t fas, og at Australien tilbyder det til 726 US-dollars/t fob til forarbejdning og 744 US-dollars/t til andre formål.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1503/83

af Ian Paisley (NI – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 71/42)

Om: De særlige samfundsmæssige behov hos efterladte og deres børn i Fællesskabet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke særlige foranstaltninger den har truffet eller foreslår truffet for at fremme en større forståelse i Fællesskabet for de økonomiske og praktiske behov hos efterladte og deres børn?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Ivor Richard

(31. januar 1984)

Kommissionen har ikke hidtil udført nogen forskning eller truffet nogen foranstaltninger vedrørende efterladtes – enkers, enkemænds og deres børns – stilling, bortset fra problemerne inden for ligebehandlingsområdet, hvor der er ved at blive foretaget en undersøgelse.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1506/83

af Harry Notenboom (PPE – NL)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 71/43)

Om: Statsstøtte til offentlige virksomheder i Frankrig

I en artikel den 29. september 1983 i det franske dagblad »Le Monde« anføres det, at der i finanslovforslaget for 1984 er afsat 2,07 mia francs, som skal fordeles mellem: foranstaltninger til fordel for banker, Compagnie Générale Maritime, Air France og Seita (det franske tobaks- og tændstikmonopol).

Er Kommissionen orienteret om disse påtænkte statstilskud, således som det kræves i EØF-traktatens artikel 93, og finder den disse ydelser i overensstemmelse med traktatens artikel 92?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Frans Andriessen

(9. februar 1984)

I henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3, skal medlemsstaterne underrette Kommissionen så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at

denne pligt ikke indtræder allerede ved fremsættelsen af finansforslaget, men først ved fremsættelsen af forslag til konkrete love eller andre bestemmelser med henblik på indførelse af støtteforanstaltninger som dem, der er omhandlet i EØF-traktatens artikel 92.

Kommissionen skal ikke undlade at undersøge, hvorvidt de afsatte bevillinger udgør støtteforanstaltninger, som er omfattet af EØF-traktatens artikel 92, og vil, såfremt dette skulle være tilfældet, påse, at den franske regering efterkommer sine forpligtelser i henhold til EØF-traktatens artikel 93.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1508/83

af Pierre Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(19. december 1983)

(84/C 71/44)

Om: EF-tjenestemænds udøvelse af lokale politiske hverv, som ikke er heltidsbeskæftigelse

Kommissionen har fastsat bestemmelser vedrørende EF-tjenestemænds og EF-ansattes udøvelse af et offentligt hverv, hvortil valg finder sted; de står opført i artikel 15 i vedtægten og er nærmere præciseret i meddelelser fra administrationen af 3. september 1976.

Er disse bestemmelser tilstrækkelig præcise og formålstjenlige til at imødekomme de talrige tilfælde, som Kommissionen har været ude for? Bør der foretages visse ændringer heraf?

Da det med hensyn til at gøre et sådant mandat foreneligt med en tjenestemands forbliven i aktiv tjeneste kan være afgørende, at tjenestestedet ligger i nærheden af stedet for udøvelse af mandatet, i hvilket omfang har en tjenestemand, der opfylder disse betingelser, fortrinsret til en stilling ved Kommissionens repræsentation i en af medlemsstaterne eller til at blive udvekslet med en tjenestemand i administrationen i en af medlemsstaterne med henblik på at gøre det muligt for vedkommende at udøve sit mandat effektivt, samtidig med at han/hun forbliver i aktiv tjeneste?

Svar afgivet på Kommissionens vegne

af Richard Burke

(27. januar 1984)

Det har hidtil været muligt med de bestemmelser (der blev offentliggjort den 30. september 1976 i Meddelelser fra Administrationen nr. 117), og som det ærede medlem henviser til, at afgøre alle individuelle tilfælde i medfør af vedtægtens artikel 15. Det har ikke vist sig nødvendigt at ændre eller tilpasse disse regler.

Afstanden mellem tjenestestedet og det sted, hvor det politiske mandat udøves, er ikke væsentlig for ansættelsesmyndighedens vurdering af den situation, som den pågældende tjenestemand befinder sig i, sammenholdt med det omfang, mandatet har, og de forpligtelser, det pålægger sin udøver.

Ansættelsesmyndigheden undersøger hovedsagelig mandatets art, de omstændigheder under hvilke det udøves, og de eventuelle ulemper, tjenesten påføres i medfør deraf. I den forbindelse tages navnlig følgende i betragtning:

- den tid, der medgår til udøvelsen af mandatet, og de(n) periode(r), i hvilke(n) det udøves,
- det eventuelt modtagne vederlag.

Udstationering enten i Kommissionens repræsentationer eller i medlemsstaterne, samt udveksling med tjenestemænd fra medlemsstaternes administrationer finder under alle omstændigheder kun sted i tjenestens interesse. Tjenestemænd kan således ikke opnå nogen forret til udstationering for at kunne udføre et mandat tilfredsstillende samtidig med, at de forbliver i aktiv tjeneste.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1518/83

af Mario Pedini (PPE – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/45)

Om: Nuklear fusion

Ifølge pressemeddelelser er det lykkedes et forsker-team ved Massachusetts Institute of Technology at producere et plasma, der er af en »tilstrækkelig fasthed og holdbarhed til, at der kan opnås en fusionsreaktion, der kan skabe mere energi end nødvendigt til selve fusionen« ved anvendelse af reaktoren »Alcator«. Resultatet af dette eksperiment anses for at være af stor betydning for den nukleare fusion.

1. Hvilke oplysninger kan Kommissionen give om dette spørgsmål?
2. Mener Kommissionen på baggrund af ovenstående ikke, at planen om et samarbejde mellem De europæiske Fællesskaber og De forenede Stater også med henblik på fortsættelse af JET-projektet stadig er af betydning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(2. februar 1984)

1. De resultater med tokamakken Alcator C, som forskerne fra MIT bekendtgjorde på mødet i Los Angeles (den 7. – 11. november 1983), er et betydeligt skridt

fremad mod de betingelser, der skal være til stede for at producere energi i fusionsreaktorer, idet parameteren »tæthed gange indeslutningstid« har nået en værdi i nærheden af den krævede. Imidlertid skal endnu en betingelse opfyldes samtidig, nemlig en tilstrækkelig høj temperatur til, at reaktionerne sætter i gang. Desværre opnåedes de ovenfor nævnte resultater ved en temperatur på kun en tiendedel af den påkrævede, så forsøgets betydning må ikke overvurderes. I øvrigt havde Frascati-laboratoriet under associeringen Euratom-ENEA opnået de indtil sidste år bedste resultater med ovennævnte parameter.

2. Kommissionen finder derfor, at planerne om samarbejde mellem Fællesskabet og USA om kontrolleret termionuklear fusion ikke behøver at blive påvirket, og da slet ikke negativt, af de bekendtgjorte resultater.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1525/83

af Luc Beyer de Ryke (L – B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/46)

Om: Fødevarerhjælp til AVS-landene

På den netop afsluttede særlige samling om Afrika, som De forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) afholdt i Rom, fremgik det, hvilken kritisk situation 22 afrikanske lande må kæmpe med. Der er tale om følgende lande: Angola, Benin, Botswana, Kap Verde, Etiopien, Gambia, Ghana, Guinea, Lesotho, Senegal, Mali, Mauritien, Mosambique, Den centralafrikanske Republik, São Tomé og Príncipe, Somalia, Swaziland, Tanzania, Tchad, Togo, Zambie og Zimbabwe.

Epidemier, tørke og væbnede konflikter i perioden 1975 til 1980 har medvirket til at bringe økonomi og landbrugsressourcer ud af balance.

Er der mulighed for, at Kommissionen vil overveje at foranstalte en ekstra indsats i form af fødevarerhjælp som reaktion på de presserende og øjeblikkelige behov, FAO har påpeget?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgar Pisani

(23. januar 1984)

Allerede ved tildelingen af fødevarerhjælp for 1983 tog Kommissionen hensyn til de vanskeligheder, som de afrikanske lande står over for. Kommissionen forhøjede

således fødevarehjælpen i form af korn til disse lande med 25 % i forhold til 1982.

Endvidere er Kommissionen som følge af FAO's appel ved at undersøge mulighederne for at tildele yderligere nødhjælp til de hårdest ramte lande inden for rammerne af de resterende fødevarereserver.

Dette vil give Kommissionen mulighed for hurtigt at kunne træffe de foranstaltninger, der er nødvendige i tilfælde af overskridelse af de kvoter for hver medlemsstat, der er fastsat i ordningerne med statshandelslandene, eller i tilfælde af usædvanlig stor import fra andre tredjelande, særlig på regionalt plan.

(¹) PV/Rådet 76 SID 139 (EXT) af 1. 12. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1527/83

af Luc Beyer de Ryke (L - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/47)

Om: Ulovlig import af stål til EF

Trods de aftaler, der er indgået med en række lande, er importen af stål til EF vokset væsentligt.

Mens EFs jern- og stålindustrier må nedsætte produktionen, kommer 10 % af det stål, der anvendes i EF, fra tredjelande.

I denne situation mener den belgiske regering, at der må træffes foranstaltninger med henblik på at undgå, at prisaftaler og importbegrænsningsaftaler omgås ved hjælp af alternative produkter.

Kan Kommissionen give oplysning om sin politik på dette område, især hvad angår samling af importen på ét enkelt land i Fællesskabet?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon

(1. februar 1984)

Af de meget detaljerede statistiske oplysninger, som Kommissionen råder over for de sidste seks år, fremgår det, at importerede jern- og stålvarers andel af forbruget i Fællesskabet er faldet siden iværksættelsen af de eksterne kriseforanstaltninger (1978).

Hvad angår sekundvarer, har Kommissionen, som det fremgår af de direktiver om eksterne stålforanstaltninger for 1984, som Rådet vedtog den 29. november 1983 (¹), foreslået og opnået, at kontrollen med importen af disse varer styrkes, bl.a. ved at identifikationskriterierne harmoniseres på fællesskabsplan, og ved at der indføres et hurtigt forudgående og efterfølgende tilsyn med den pågældende import.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1528/83

af Luc Beyer de Ryke (L - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/48)

Om: Oleg Radzinskij-sagen (den militante pacifist, der er domfældt i USSR)

Uden ønske om indblanding i de indre anliggender i en suveræn stat, der har undertegnet Helsinki-aftalerne, må det dog konstateres, at domfældelsen i Moskva af den militante pacifist Oleg Radzinskij til et års fængsel og fem års forvisning (Gulag) for at have forsvaret sine meninger giver stof til eftertanke med hensyn til den måde, hvorpå USSR respekterer Helsinki-aftalerne.

Kan Kommissionen oplyse, hvilke diplomatiske skridt den selvfølgelig har taget over for de sovjetiske myndigheder til forsvar for menneskerettighederne og de borgerlige rettigheder i den foreliggende sag?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp

(27. januar 1984)

Kommissionen har altid lagt stor vægt på overholdelsen af menneskerettighederne, således som de bl.a. fremgår af de forskellige bestemmelser i slutakten fra Helsinki. Inden for de grænser, som traktaten sætter, er den beredt til at gå ind for enhver foranstaltning, der kan medvirke til, at disse bestemmelser virkelig overholdes.

Kommissionen mener imidlertid, at en diplomatisk henvendelse til de sovjetiske myndigheder til fordel for fredsforkæmperen Oleg Radzinskij må henhøre under formandskabet, hvis dette finder en sådan henvendelse formålstjenlig, og må ske som led i det politiske samarbejde.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1532/83**af Luc Beyer de Ryke (L – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/49)*

Om: Vegetabiliske olier – amerikanske trusler om gengældelsesforanstaltninger

Det forlyder efter amerikanske pressemeddelelser, at hr. Robert Lighthizer, en højtstående embedsmand i det amerikanske handelsministerium, med fuld opbakning fra den amerikanske vicenslandbrugsminister, hr. Daniel Anstutz, over for et underudvalg i det amerikanske senat har erklæret, at De forenede Stater vil gribe til gengældelsesforanstaltninger mod eksporten af europæiske landbrugsprodukter, hvis EF vedtager at begrænse sin import af amerikanske landbrugsprodukter.

Hvad er Kommissionens standpunkt til disse trusler om gengældelsesforanstaltninger?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Poul Dalsager***(31. januar 1984)*

Da Kommissionen udarbejdede sit forslag til Rådets forordning (EØF) om en afgift på visse fedtstoffer ⁽¹⁾, undersøgte den omhyggeligt de virkninger, som en sådan afgift kunne få for indførslen af fedtstoffer og olieholdige frø. Denne undersøgelse førte til den konklusion, at en afgift på 7,5 ECU/100 kg ikke kunne få en målelig virkning på indførslen af olieholdige frø og biprodukter heraf.

Hvis afgiften havde virkning på forbruget af udenlandske olier, ville virkningen i øvrigt være den samme for olier af fællesskabsproduktion (især raps). Den foreslåede afgift indebærer derfor ikke nogen forskelsbehandling og er forenelig med GATT.

Det er ikke det nuværende niveau, som De forenede Stater især er bekymret for, men dette land frygter, at afgiften kunne blive forøget i de kommende år og således medføre en mærkbar nedgang i efterspørgslen efter vegetabilisk olie i Fællesskabet. Den 4. oktober 1983 konstaterede hr. Tracy fra det amerikanske landbrugsministerium udtrykkeligt i en underkommission i Repræsentanternes Hus, at den umiddelbare virkning af den foreslåede afgift kun ville være forholdsvis ringe for den amerikanske eksport af sojabønner og biprodukter heraf.

Under disse forhold er der hverken en økonomisk årsag eller en juridisk begrundelse for De forenede Stater for at indføre gengældelsesforanstaltninger. Hvis De forenede Stater hævder, at deres GATT-rettheder er truet ved

indførelsen af afgiften, skal de under alle omstændigheder ifølge bestemmelserne anmode GATT-rådet om, at det erkender det rimelige i deres påstand og bemyndiger dem til at træffe gengældelsesforanstaltninger som følge heraf (GATT-artikel XXIII). Den almindelige overenskomst udelukker, at en kontraherende part udøver selvjustits.

Kommissionen nærer tillid til, at De forenede Stater vil overholde deres GATT-forpligtelser.

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 562 endel. udg. af 3. 10. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1536/83**af Sylvie Le Roux (COM – F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/50)*

Om: Nitratforurening af vand

Kan Kommissionen på baggrund af, at nitratforurening af vand er et problem i talrige regioner inden for EF, oplyse,

1. om den har iværksat undersøgelser på det område?
2. om den har planer om at forelægge Rådet forslag med henblik på at få denne omfattende forurening standset?

Svar afgivet på Kommissionens vegne**af Karl-Heinz Narjes***(27. januar 1984)*

Kommissionen er klar over, at problemet omkring nitratforurening af vand i de seneste år har nået et foruroligende niveau. Allerede i 1980 gennemførte den en undersøgelse for at vurdere risikoen ved nitratforurening af grundvandet. Den er for nylig gået i gang med at udarbejde et arbejdsrapport, der skal tjene som videnskabeligt grundlag for de forslag, den har til hensigt at forelægge Rådet med henblik på at tage nitrogenforbindelserne i betragtning blandt stofferne i Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet ⁽¹⁾. Det pågældende rapport vil foreligge i løbet af tredje kvartal af 1984.

⁽¹⁾ EFT nr. L 20 af 26. 1. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1539/83**af Ernest Glinne (S - B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/51)*

Om: Indskrivningsgebyrer i undervisningen

Den 18. november 1982 vedtog Europa-Parlamentet et forslag til beslutning af Dury og undertegnede, hvori det henstiller til Belgien at »afskaffe enhver diskriminatorisk foranstaltning med hensyn til indskrivningsgebyrer i undervisningen«.

Kommissionen bekræftede i sit svar, at der var blevet indledt en procedure i overensstemmelse med artikel 169 i traktaten om oprettelse af EØF.

Kommissionen bedes på den baggrund besvare følgende spørgsmål:

1. Hvor langt fremme er denne procedure?
2. Har den belgiske stat allerede reageret på Kommissionens bemærkninger? Hvori bestod reaktionen i bekræftende fald?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard**

(3. februar 1984)

Kommissionen er i øjeblikket ved at undersøge svaret fra den belgiske regering på den begrundede udtalelse, som den i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 169 havde sendt regeringen i den sag, det ærede medlem omtaler.

Proceduren går sin normale gang. Kommissionen viser sagen den fornødne opmærksomhed.

Kommissionen vil dog gerne understrege, at den nævnte begrundede udtalelse vedrører lighed i behandling med hensyn til adgang til gymnasieundervisning og erhvervsuddannelse for arbejdstagere, der er statsborgere i andre medlemsstater, og medlemmerne af deres familie med bopæl i Belgien.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1544/83**af lord O'Hagan (ED - GB)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/52)*

Om: Præmien for moderfår

I Det forenede Kongerige er der store diskussioner om standsningen af udbetalingen af præmien for moderfår.

Vil Kommissionen nu bringe fuld klarhed over dette spørgsmål?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager**

(2. februar 1984)

Fællesskabets vanskelige budgetsituation i 1983 har medført en vis forsinkelse i udbetalingen af forskud på præmien for moderfår for produktionsåret 1983/1984.

Spørgsmålet om suspension af udbetaling af præmie for moderfår er aldrig blevet rejst i Kommissionen.

Forskudet på præmien for moderfår for 1983/1984 forventes udbetalt i januar eller februar 1984; det endelige beløb vil blive fastsat og udbetalt efter udløbet af produktionsåret 1983/1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1546/83**af Pierre-Bernard Cousté (DEP - F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/53)*

Om: OECDs rolle i forbindelse med det økonomiske genopsving

Kan Kommissionen oplyse, hvilke kontakter den har med OECD i forbindelse med undersøgelserne vedrørende det økonomiske genopsving i Europa?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli**

(27. januar 1984)

OECD-sekretariatet anvender en væsentlig del af sine ressourcer på at undersøge medlemslandenes økonomiske situation og økonomiske udsigter. Det forbereder således bl.a. ministermøderne, hvor de store økonomiske problemer i OECD-området behandles.

Fællesskabet deltager i hele OECD's arbejde på det økonomiske område, og dets tjenestegrene opretholder snævre kontakter med organisationens sekretariat (regelmæssig udveksling af informationer).

Det deltager i særdeleshed i arbejdet i Komiteen for økonomisk politik (og dennes arbejdsgrupper) samt i arbejdet i OECD's Råd både på ambassadør- og minister-niveau. Fællesskabet er således med i drøftelserne om retningslinjerne i OECD-landenes økonomiske politik og særlig i forberedelsen af *communiqués* fra minister-rådsmøderne.

OECD og EF er uafhængige af hinanden for så vidt angår deres målsætninger og arbejde, men der kan selvfølgelig konstateres konvergencer i deres analyser; der er i virkeligheden tale om et stort antal fælles interesser på det økonomiske område mellem Fællesskabet og dets OECD-partnere. Det kan f.eks. nævnes, at OECD's globale diagnose med hensyn til den økonomiske vækst i Europa i 1984 ligger meget tæt op ad Kommissionens vurdering i Økonomisk årsberetning for 1983/1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1547/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/54)

Om: Plagiater i Nigeria inden for automobilsektoren

Kan Kommissionen oplyse, hvilke plagiater Nigeria giver sig af med, hvad angår automobiler, og hvilke konsekvenser det kan have for Fællesskabet?

Hvad agter den at gøre for at løse dette problem?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani**

(30. januar 1984)

Nigeria fremstiller ingenlunde efterligninger af dele til køretøjer, hvorimod visse udenlandske virksomheder, der fabrikkerer sådanne efterligninger, forsøger at afsætte en del af deres produktion på det nigerianske marked, som er et af de største i Afrika.

Det ærede medlem henvises til Kommissionens svar på de skriftlige forespørgsler nr. 406/83 – 412/83 fra John Mark Taylor ⁽¹⁾ vedrørende de oplysninger, Kommissionen ligger inde med om denne trafik, og de muligheder, den har for at forhindre den.

⁽¹⁾ EFT nr. C 268 af 6. 10. 1983, s. 7.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1548/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/55)

Om: Lavprisimport og plagiater inden for urbranchen

Kan Kommissionen redegøre for de drøftelser, der nylig har fundet sted mellem schweiziske ansvarlige inden for

urindustrien og Kommissionen med hensyn til plagiater i denne branche?

Hvad er resultatet af uraftalerne fra 1967 og 1972, og er parterne tilfredse hermed?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp**

(27. januar 1984)

Den blandede Kommission, der er nedsat i henhold til aftalen vedrørende urmagervarer, indgået mellem Schweiz og EØF og dets medlemsstater i 1967, består af repræsentanter for de schweiziske myndigheder på den ene side og for EØF's og medlemsstaternes myndigheder på den anden side.

På sit sidste møde den 11. oktober 1983 drøftede Den blandede Kommissionen bl.a. problemerne i forbindelse med plagiater og lavprisimporten af urmagervarer på grundlag af rapporten fra »Comité permanent de l'Horlogerie européenne« (den europæiske urindustri's faste komité), som er sammensat af repræsentanter for Schweiz. For så vidt angår problemet vedrørende plagiater gik Fællesskabet og Schweiz ind for, at GATT's indsats over for den internationale handel med plagiater måtte intensiveres, og de opfordrede »Comité permanent de l'Horlogerie européenne« til at fortsætte den kampagne for forbrugeroplysning, som var blevet organiseret i sommerferien. Med hensyn til lavprisimporten understregede Fællesskabets delegation antidumpingprocedurernes store betydning og gav en oversigt over de verserende sager af denne art.

Aftalen vedrørende urmagervarer af 1967 var udtryk for parternes vilje til at afvikle tolden på disse varer. Til-lægsaftalen af 1972, som bl.a. blev indgået for at indføre begrebet »Swiss made«, har ført til, at der i Schweiz har kunnet sælges råvarer og andre urkomponenter af fælleskabsfabrikat.

Denne liberalisering af samhandelen ved hjælp af told-ordninger og anerkendelse af ligestilling fungerer til de kontraherende parter tilfredshed. Disse er nu besluttet på yderligere at styrke samarbejdet mellem urindustrierne i Fællesskabet og Schweiz.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1555/83**af Anne-Marie Lizin (S – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/56)*

Om: Manglende anvendelse af Rådets direktiv 78/319/EØF om giftigt og farligt affald.

Belgien har endnu ikke vedtaget nationale gennemførelsesbestemmelser til iværksættelse af Rådets direktiv 79/319/EØF ⁽¹⁾ om giftigt og farligt affald, der tager sigte på at kontrollere produktionen, transporten og oplagringen af visse stoffer, der er forbudt i Fællesskabet.

Hvad agter Kommissionen at gøre, og har den allerede fået en forklaring fra Belgien med hensyn til årsagerne til denne manglende gennemførelse?

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978, s. 43.

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(2. februar 1984)

Bestemmelserne i Rådets direktiv 78/319/EØF af 20. marts 1978 om giftigt og farligt affald ⁽¹⁾ er gennemført i Belgien ved lov af 22. juli 1974 om giftigt affald og gennemførelsesanordningen af 9. februar 1976.

Da Kommissionen har konstateret, at de generelle transportbestemmelser indført ved arreté royal af 9. februar 1976 ikke indeholder bestemmelser om nogen identifikationsformular, som direktivets artikel 14 stiller krav om, har den for nylig indledt overtrædelsesproceduren mod Belgien for ikke fuldstændigt at have gennemført bestemmelserne i direktiv 78/319/EØF.

I øvrigt har kontrollen med giftigt og farligt affald siden 1980 været et regionalt anliggende i Belgien. Kommissionen konstaterer med beklagelse, at der på regionalt plan endnu ikke er truffet praktiske foranstaltninger med hensyn til kontrol med det pågældende affald.

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 31. 3. 1978.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1556/83**af Anne-Marie Lizin (S – B)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/57)*

Om: Skadeserstatning i tilfælde af atomulykke (belgisk lov)

Er Kommissionen blevet underrettet om den belgiske regerings lovforslag om at ændre de obligatoriske beløb

med hensyn til dækning af skadeserstatning fra ejerne af atomkraftværker?

Hvad er Kommissionens mening om denne tekst?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat**

(30. januar 1984)

Kommissionen henviser til sit svar på mundtlig forespørgsel nr. H 682/80 fra det ærede medlem ⁽¹⁾, og hvori den gjorde gældende, at den ikke finder det hensigtsmæssigt at harmonisere de obligatoriske beløb med hensyn til ansvarsforsikring for civil udnyttelse af atomenergi.

⁽¹⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, Nr. 1-267 (februar 1981).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1558/83**af Jochen van Aerssen (PPE – D)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(4. januar 1984)**(84/C 71/58)*

Om: »12 DM-bod« til stålkoncernen Thyssen AG

Da den bod på 691 802 DM, som Kommissionen pålagde Thyssen AG på grund af kvoteoverskridelse i første kvartal af 1981, af Domstolen er blevet nedsat til et symbolsk beløb på 12 DM, og da Domstolen har foreholdt Kommissionen, at den har truffet forkerte og for sene afgørelse vedrørende den foregående kvote for fjerde kvartal 1980, bedes Kommissionen oplyse, hvordan der kunne træffes en så eklatant fejlafgørelse, og hvordan man nu – uden at blive til grin – skal forklare 12 DM-boden over for de europæiske borgere?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Étienne Davignon**

(1. februar 1984)

I henhold til EKSF-traktatens artikel 36, stk. 2, har Domstolen fuld prøvelsesret i sager vedrørende økonomiske sanktioner.

Selv om Domstolen bekræftede, at Thyssen AG havde overskredet sin produktionskvote for første kvartal af 1981 med 3 851 tons, mente den, at særlige omstændigheder i forbindelse med fjerde kvartal af 1980 udelukkede anvendelsen af den normale bødesats som nævnt i artikel 9 i beslutning nr. 2794/80/EKSF ⁽¹⁾.

Kommissionen havde anvendt denne normale sats, fordi virksomheden trods en sen meddelelse om den korrekte kvote for fjerde kvartal af 1980 i dette kvartal producere mere end den kvote, medens den dog holdt sig inden for tolerancemargenen på 3 %.

Kommissionen kan ikke se noget usædvanligt i, at en administrativ beslutning omstødes af den juridiske instans.

(¹) EFT nr. L 291 af 31. 10. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1564/83

af Gérard Fuchs (S - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/59)

Om: Bevillinger under Lomé I og II

Hvilket beløb svarede bevillingerne under Lomé I hhv. Lomé II til pr. indbygger pr. år?

Hvilken beløbsramme vil pr. 1. januar 1984, under hensyntagen til udviklingen i priser, befolkningstal og antallet af lande, være nødvendig for at sikre opretholdelsen af ovennævnte beløb i den næste konvention?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Edgard Pisani

(23. januar 1984)

På grundlag af en opdeling af bevillingerne til de to konventioner i fem lige store årlige trancher kan det årlige beløb pr. indbygger i AVS-landene opgøres til 2,2 ECU og 2,7 ECU for henholdsvis Lomé I og Lomé II.

Da man hverken kender antallet af deltagerlande eller udviklingen i de indeks, som kan tænkes anvendt fremover, er det ikke i øjeblikket muligt selv tilnærmelsesvis at beregne størrelsen af de bevillinger, som er nødvendige pr. 1. januar 1984 for at sikre, at den kommende konventions midler holdes på samme niveau målt i faste priser. Den nye konvention vil i øvrigt ikke kunne træde i kraft før den 1. marts 1985.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1565/83

af André Damseaux (L - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/60)

Om: Beskæftigelseszoner

Kommissionen godkendte for nylig oprettelsen af beskæftigelseszoner inden for industriområderne Tessengerlo og Diest-Geel.

Planerne vedrørende oprettelse af de andre beskæftigelseszoner, der er foreslået af den belgiske regering (Genk-syd, Dudenaarde-området og Ypres-området) er tilsyneladende blevet forkastet.

Kan Kommissionen oplyse, om der er tale om en definitiv afvisning af forslagene til oprettelse af de nævnte zoner?

Hvilke grunde er der i bekræftende fald hertil?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen

(2. februar 1984)

Kommissionen har indledt den i EØF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte fremgangsmåde med hensyn til oprettelsen af beskæftigelsesområder i Genk-Zuid, Oudenaarde og Leperleekanaal-zonen. Kommissionen har endnu ikke truffet nogen endelig beslutning herom.

De kriterier, Kommissionen har anvendt og fortsat vil anvende med hensyn til godkendelse eller afvisning af forslag om oprettelse af beskæftigelsesområder, figurerer i dens beslutning af 21. december 1982 (¹). Ifølge denne vil den ikke rejse indvending mod oprettelsen af beskæftigelsesområder, såfremt en række nærmere betingelser var opfyldt. En af disse betingelser er, at der maksimalt kan oprettes tre sådanne områder i den flamske region.

(¹) EF-Bulletin 12/1982, s. 34-35.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1567/83

af André Damseaux (L - B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/61)

Om: Harmonisering af merværdiafgiften

Kan Kommissionen oplyse, om der i de andre medlemsstater findes bestemmelser, der svarer til artikel 57 i den belgiske lov om merværdiafgift, som omhandler ordningen for landbrugere?

Hvilke bestemmelser er i benægtende fald indeholdt i harmoniseringsdirektivet, for så vidt angår merværdiafgiften?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Christopher Tugendhat**

(1. februar 1984)

Artikel 57 i den belgiske momslov ⁽¹⁾ fastsætter anvendelse af en særlig standardsats-ordning for landbrugere, der er i overensstemmelse med den fælles ordning i henhold til artikel 25 i det sjette momsdirektiv ⁽²⁾. Alle andre medlemsstater, bortset fra Det forenede Kongerige og Grækenland, anvender en sådan ordning. Det ærede medlem kan få yderligere oplysninger om de anvendte ordninger i den rapport, som Kommissionen har udarbejdet herom ⁽³⁾.

(1) Lov af 27. 12. 1977 og »arreté royal d'application« nr. 22 af 20. 7. 1977, artikel 1, 2 og 3.

(2) Rådets sjette direktiv af 17. 5. 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.

(3) Dok. KOM(83) 435, endel. udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1577/83

af Raymonde Dury (S-B)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/62)

Om: Toldfrie kontingenter af avispapir

Avispapir indgår som et vigtigt element i dagspressens produktionsomkostninger. Fordyrelsen heraf ville medføre alvorlige vanskeligheder for dagspressen. Import af avispapir fra tredjelande til EF sker toldfrit inden for rammerne af toldfrie kontingenter. Et toldfrit kontingent på 1 500 000 tons inden for GATT blev fastsat i 1975 under forhandlingerne med Canada som kompensation for bortfald eller nedskæring af visse andre kontingenter som følge af Storbritanniens, Danmarks og Irlands tiltrædelse af Fællesskabet.

Yderligere toldfrie kontingenter fastsættes årligt af Rådet for De europæiske Fællesskaber efter en undersøgelse af afsætningen af medlemsstaternes produktion og under hensyntagen til dagspressens behov i Fællesskabet. Dette system har fungeret godt i årevis og givet aviserne total frihed med hensyn til valg af leverandører fra alle tredjelande (de nordiske lande, Nordamerika, Canada, Østrig osv.). Der har været fri konkurrence mellem disse. Imidlertid er der her opstået problemer for kontingenteret for 1983 og situationen fra 1. januar 1984.

I de sidste to år har det været vanskeligt at fastsætte yderligere toldfrie kontingenter efter pres fra Italien, som

mener, at dets produktion ikke afsættes til andre fællesskabslande. Fællesskabets avisudgivere nægter ikke at købe italiensk papir, så længe dette papir kan konkurrere både på kvalitet og pris samt så længe sikker og regelmæssig leverance garanteres, men der har konstateret, at der ikke har foreligget tilbud fra de italienske producenter, eller at priserne var betydeligt højere end markedspriserne. Som følge af det italienske veto er det toldfrie kontingent til Benelux-landene blevet fastsat til 313 725 tons, mens pressens behov anslås til 353 725 tons, heraf 105 000 til Belgien.

Fra 1984 vil der ikke længere være told på import fra EFTA-landene, men tolden vil blive fastholdt for import fra andre lande, navnlig Canada.

1. Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den agter at beskytte pressens frie valg mellem leverandører fra tredjelande?
2. Kan Kommissionen give oplysninger om sine forhandlinger med Canada om import af avispapir?
3. Agter Kommissionen ved fastsættelsen af de nye toldkontingenter at tage hensyn til fællesskabspressens indkøbsønsker, idet fællesskabspressen i benægtende fald vil være tvunget til i tredjelande, tidligere medlemmer af EFTA, at købe de mængder, den ville have købt andetsteds, idet dette toldmæssige misforhold gør det muligt for disse landes producenter at forhøje deres priser på grund af den mindre konkurrence?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp**

(3. februar 1984)

1. Kommissionen kan bekræfte, at den har til hensigt at bevare en ordning, der har fungeret godt i årevis, og som har sikret pressen total valgfrihed med hensyn til leverandører i tredjelande (de nordiske lande, Canada, Østrig osv.). Samme ordning var gældende i 1983 og skulle give mulighed for toldfri indførsel af avispapir fra tredjelande. Med de nødvendige tilpasninger til den nye situation, der er opstået som følge af frihandelen med denne vare med EFTA-landene pr. 1. januar 1984, ønsker Kommissionen at bevare pressens valgfrihed med hensyn til leverandører i tredjelande og samtidig bidrage til afsætningen af Fællesskabets produktion.
2. Kommissionen sigter i sine drøftelser med Canada ligeledes mod en bevarelse af den tidligere ordning for landets adgang til Fællesskabet med de nødvendige tilpasninger som følge af omtalte nye situation. Niveaueet på 1 500 000 tons blev fastsat i 1974 under hensyntagen

til importen fra Canada, EFTA-landene og andre tredjelande. Ud over dette kontingent blev der desuden toldfrit indført yderligere ca. 1 mio tons efter afsætning af Fællesskabets produktion. Fra den 1. januar 1984, hvor importen fra EFTA-landene ikke længere afskrives på det konsoliderede kontingent, bør dette reduceres til niveauet for importen før 1984 fra andre lande under samme kontingent. En sådan tilpasning er berettiget for at undgå, at betingelserne for adgang til Fællesskabets marked for Canada (og for andre tredjelande, der ikke er medlemmer af EFTA) forbedres unilateralt. Med hensyn til lande, der ikke er medlemmer af EFTA, er den mængde, der indgår i det konsoliderede kontingent, beregnet pro rata i forhold til deres andel af EF's samlede import.

Dette udelukker ikke muligheden for, at der senere kan åbnes et autonomt kontingent med nultold, når Fællesskabets produktion er afsat, som foreskrevet i protokol nr. 13 i akten vedrørende kongeriget Danmarks, Irlands og Det forenede Kongerige Storbritanniens og Nordirlands tiltrædelse.

3. Kommissionen er klar over, at pressen har interesse i at sprede sine papirindkøb over forskellige lande for at opnå bedre priser. Den erkender også, at pressens to mål er berettiget, nemlig ligevægt mellem forsyningskilderne (Fællesskabet, EFTA-landene, Canada) og ønsket om, at hele importen af avisPapir kan foregå til nultold. Kommissionen vil støtte en sådan politik.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1579/83

af William Newton Dunn (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/63)

Om: Tilladt indhold af nitrat i vand

Direktiv 80/778/EØF ⁽¹⁾ indeholder regler for tilladt maksimal koncentration af nitrat på 50 mg pr. liter. Er dette tal en øverste grænse, som aldrig kan overskrides på noget tidspunkt, eller er det en gennemsnitskoncentration over et tidsrum?

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(31. januar 1984)

Den tilladte maksimale koncentration på 50 mg/l for nitrater anført i tabel C i bilag I til direktiv 80/778/EØF

af 15. juli 1980 ⁽¹⁾ er en værdi, der ikke må overstiges i forbindelse med de kontrolprogrammer, der gennemføres i henhold til procedurerne i bilag II.A.

⁽¹⁾ EFT nr. L 229 af 30. 8. 1980.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1581/83

af George Patterson (ED – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/64)

Om: Bestemmelser om valg af arbejdstagerrepræsentanter i det femte direktiv om selskabsret og »Vredeling«-direktivet

Forslaget til femte direktiv om selskabsret, som nu er forelagt til behandling i Rådet i sin ændrede udgave efter høring af Parlamentet, indeholder visse bestemmelser om arbejdstagerrepræsentation hvori det hedder, at valgene af arbejdstagerrepræsentanter finder sted ved »hemmelig afstemning« og »efter forholdstalsvalgmåden«. Disse bestemmelser blev tiltrådt af Parlamentet og godkendt af Kommissionen i dets ændrede forslag.

Kan Kommissionen derfor forklare, hvorfor »Vredeling«-direktivforslaget om information og høring af arbejdstagere ikke følger bestemmelserne i det femte direktiv, idet det ikke anfører, at arbejdstagerrepræsentanter skal vælges på demokratisk vis? Er Kommissionen desuden ikke enig i, at dette misforhold vil betyde praktiske vanskeligheder både for ledelsen og for selskabets ansatte, når de skal gennemføre disse to direktiver om arbejdstagermedindflydelse?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(8. februar 1984)

Kommissionen henviser det ærede medlem til:

— Kommissionens svar på skriftlig forespørgsel nr. 1248/83 fra Thomas Megahy ⁽¹⁾;

— til de erklæringer, som Kommissionen afgav under Europa-Parlamentets forhandlinger den 17. november 1982 vedrørende Spencer-rapporten ⁽²⁾;

- Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel 0-2/83 fra Henry Plumb, George Benjamin Patterson, Allen, Elman H. Brok, Martin Bangemann, Tove Nielsen og Sile de Valera den 15. september 1983 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 356 af 31. 12. 1983, s. 12.

⁽²⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-291 (november 1983).

⁽³⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, nr. 1-303 (september 1983).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1583/83

af Mario Pedini (PPE – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/65)

Om: Brandsikring

Kommissær Narjes bekræfter som svar den 2. juni 1982 på skriftlig forespørgsel af Costanzo om ovennævnte emne bl.a., at Kommissionen har »forberedt et forslag til Rådets henstilling om minimumskriterier for brandsikring af eksisterende hoteller« ⁽¹⁾.

Emnet indgår ligeledes i den italienske lov nr. 406 af 18. juli 1980, hvor der i artikel 1 henvises til ønsket om at indarbejde EF-direktiver om brandsikring i hotelbranchen i regulativer på området.

Hvilke fællesskabsforanstaltninger er der truffet herom eller er ved at blive truffet af EFs institutioner?

⁽¹⁾ Skriftlig forespørgsel nr. 2402/82, EFT nr. C 216 af 18. 11. 1983, s. 7.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes

(2. februar 1984)

Kommissionen oplyste i sit svar på skriftlig forespørgsel nr. 2402/82 fra Roberto Costanzo, at den var ved at udarbejde et forslag til Rådets henstilling vedrørende brandsikringsforanstaltninger i eksisterende hoteller.

Dette forslag til henstilling er nu godkendt af Kommissionen og blev fremsendt til Rådet den 17. januar 1984 ⁽¹⁾.

Kommissionen har anmodet om, at dette forslag bliver forelagt Europa-Parlamentet til udtalelse.

⁽¹⁾ Dok. KOM(83) 751.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1585/83

af Mario Pedini (PPE – I)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/66)

Om: Blod- og organbanker

Kommissær Richard præciserede den 26. maj 1981 som svar på en skriftlig forespørgsel i Parlamentet, at »Kommissionen i forbindelse med det første program for prioriterede aktioner på databehandlingsområdet har ladet foretage en undersøgelse af mulighederne for at sammenkoble datamaterne i fire organ- og blodbanker, der findes i Danmark, Det forenede Kongerige, Frankrig og Nederlandene« ⁽¹⁾.

Samme kommissær præciserede ligeledes, at »dette projekt dog ikke havde kunnet følges op i form af indførelse af et permanent kommunikationssystem mellem disse transplantationscentre, eftersom det under CREST nedsatte udvalg for medicinsk forskning, for hvem projektet blev forelagt, ikke mente at kunne give det prioritet«.

Transplantation af organer er i de seneste år blevet stadig mere udbredt som effektivt behandlingsmiddel, og der er et stadig større behov for effektive støttesystemer.

Hvilke foranstaltninger er der truffet for på dette område at indføre en virkelig funktionel databank?

Mener Kommissionen ikke, at et sådant system skulle have prioritet inden for foranstaltninger vedrørende menneskets sundhed?

⁽¹⁾ Skriftlig forespørgsel nr. 142/81, EFT nr. C 165 af 6. 7. 1981, s. 40.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard

(9. februar 1984)

I forbindelse med vedtagelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 15. april 1983 om organtransplantation ⁽¹⁾, hvori Kommissionen opfordres til på grundlag af Europarådets arbejde at undersøge, hvorledes man kan forbedre bestemmelserne og samordningen inden for denne sektor, kan Kommissionen bekræfte – idet den dog fastholder sin egen prioritering af foranstaltningerne inden for dette område – at den har truffet foranstaltninger til gennemførelse af en feasibility-undersøgelse, som netop ligger i forlængelse af konklusionerne i den af det ærede medlem citerede undersøgelse.

For så vidt angår problemerne i forbindelse med blodbanker og problemerne omkring transfusion af blodplasma, kan Kommissionen nævne, at disse indgår i de af Europarådet vedtagne henstillinger, de er vedtaget af Europarådets ministerudvalg. Kommissionen selv skøn-

ner ikke, at det er nødvendigt med yderligere initiativer på dette område.

Det ærede medlem henvises også til de svar, der er afgivet på skriftlig forespørgsel nr. 499/82 fra Cousté⁽²⁾, nr. 1027/81 fra Herman⁽³⁾, nr. 550/83 fra Wedekind⁽⁴⁾, samt til de drøftelser, Europa-Parlamentet havde vedrørende vedtagelsen af beslutningen om organtransplantation den 15. april 1983⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 128 af 16. 5. 1983.

⁽²⁾ EFT nr. C 222 af 2. 9. 1981.

⁽³⁾ EFT nr. C 338 af 28. 12. 1981.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 279 af 17. 10. 1983.

⁽⁵⁾ Forhandlinger i Europa-Parlamentet, debat på mødet den 14. 4. 1983 (nr. 1 - 297).

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1591/83

af Pierre-Bernard Cousté (DEP - F)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber

(4. januar 1984)

(84/C 71/67)

Om: De forskellige medlemsstaters budgetter - forhøjelse af skalatrinene i forhold til inflationen

Kan Kommissionen oplyse, om inflationen i de forskellige europæiske lande fuldt og helt medtages ved fastlæggelsen af forhøjelsen af skalatrinene?

Vil Kommissionen præcisere, i hvilke lande dette sker og oplyse, hvor stor en procentdel af inflationen, der medregnes i hvert land?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af François-Xavier Ortoli

(1. februar 1984)

Det ærede medlem finder i nedenstående oversigtstabel de oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om og i hvilken udstrækning medlemsstaterne i budgetforslagene for 1984 har planlagt at inflationskorrigere skalatrinene.

Medlemsstat	Medregning af inflationen	Korrektionsmetode	Procentvis korrektion i 1984
B	Nej	Principielt ingen automatisk korrektion, men »hensigtserklæring« om at inflationskorrigere skalatrinene, så snart nettofinansieringsbehovet kommer ned på 9 % af BNI	Intet
DK	Ja	Forhøjelse af skalatrinene med ca. 4 % - ved en inflationstakt på over 6 % - hvilket svarer til den tilstræbte lønudvikling. Personfradraget forhøjes noget mere efter forhandlinger i folketetinget	Ca. 4 %
D	Nej	Ingen indeksering	Intet
GR ⁽¹⁾	Ja	Indeksering af samtlige skalatrin af nogenlunde samme størrelse som inflationstakten	20 %
F	Ja	Korrektion af samtlige skalatrin efter prisstigningen i 1983, men særlige foranstaltninger sikrer skattelettelser for de lave lønninger og hårdere beskatning af de høje lønninger	
IRL	Nej	Ingen systematisk indeksering	Intet
I	Ja	Omlægning af skalatrinene (8 trin mod tidligere 32) i tilknytning til en forhøjelse af familietilskuddene med henblik på at dæmpe virkningerne af »fiscal drag« (utilsigtet inflationsbestemt skattestramning)	Uoplyst
L	Ja	Korrektion af skalatrinene svarende til inflationen fra første halvår 1982 til første halvår 1983	9,14 %
NL	Ja	Korrektion af skalatrinene svarende til inflationen fra juni 1982 til juni 1983	3,8 %
RU ⁽²⁾	Ja	Som hovedregel korrigeres skalatrinene årligt efter inflationstakten, medmindre parlamentet træffer anden beslutning. For 1983/1984 er korrektionen større end inflationstakten som følge af udligning af tidligere differencer	Ca. 14 %

⁽¹⁾ Budgetforslaget for 1983

⁽²⁾ Budgetforslaget for 1983/1984.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1610/83
af James Moorhouse (ED – GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. januar 1984)
(84/C 71/68)

Om: Interregional ruteflyvning

1. Hvorfor omfatter direktivet om interregional ruteflyvning (83/416/EØF) ⁽¹⁾ ikke alle former for interregional ruteflyvning, men er begrænset til ruteflyvning med passagerer?
2. Hvilke foranstaltninger er der truffet med henblik på at gennemgå den klassificering af lufthavne, der findes i bilaget til direktivet, og med henblik på at omklassificere de lufthavne, der er nævnt i bilaget?

⁽¹⁾ EFT nr. L 237 af 26. 8. 1983, s. 19.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Giorgios Contogeorgis
(3. februar 1984)

1. På Kommissionens forslag til direktiv om interregional ruteflyvning ⁽¹⁾ omfattede faktisk alle former for ruteflyvning, og Kommissionen fastholdt dette synspunkt. Imidlertid besluttede Rådet at begrænse direktivets anvendelsesområde til passagerbefordring kombineret med post- og/eller godstransport.
2. Direktivets klassificering af lufthavne kan ændres gennem den normale procedure.

⁽¹⁾ EFT nr. L 237 af 26. 8. 1983.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1611/83
af Victor Sablé (L – F)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. januar 1984)
(84/C 71/69)

Om: Interventionssats – EUGFL, udviklingssektionen

Mener Kommissionen ikke, at Fællesskabets oversøiske departementer, der er randområder og ugunstigt stillede områder, i lighed med Nordirland og Grækenland bør kunne nyde godt af den maksimale interventionssats på 50 % under EUGFL-udviklingssektionen til finansiering af projekter vedrørende afsætning eller forarbejdning af landbrugsprodukter?

Vil den stille sig positivt til et forslag fra den franske regering herom?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(3. februar 1984)

Kommissionen skal oplyse det ærede medlem om, at det i artikel 1, nr. 12, i Kommissionens forslag til Rådets forordning (EØF) om ændring af forordning (EØF) nr. 355/77 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugsvarer og i forordning (EØF) nr. 1820/80 om fremme af landbrugets udvikling i de ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland ⁽¹⁾ er fastsat, at den af fonden ydede støtte allerede er lig med 50 % for projekter, der gennemføres i de franske oversøiske departementer.

⁽¹⁾ KOM(83) 559 endel. udg.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1617/83
af Hanna Walz (PPE – D)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. januar 1984)
(84/C 71/70)

Om: Støjbeskyttelse i forbindelse med skinnekøretøjer

Den tyske forbundsregering har udarbejdet et forslag til forordning om begrænsning og gradvis nedsættelse af støjemission fra skinnekøretøjer og givet Kommissionen meddelelse herom. På gentagne opfordringer fra forbundsregeringen har Kommissionen givet udtryk for, at den endnu i år har til hensigt at forelægge et tilsvarende forslag til direktiv med henblik på at opnå ensartede bestemmelser på fællesskabsplan.

1. Har Kommissionen til hensigt at forelægge det bebudede forslag til direktiv endnu i år?
2. I benægtende fald? Hvornår forventes forslaget at foreligge?
3. Hvorfor er udarbejdelsen og forelæggelsen af forslaget til direktiv blevet forsinket, hvilket har foranlediget forbundsregeringen til gentagne gange at rykke Kommissionen for det?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes
(31. januar 1984)

Den 29. november 1983 godkendte Kommissionen udkastet til direktivet om støjemission fra skinnekøretøjer ⁽¹⁾. Den 7. december 1983 blev dette forslag oversendt til Rådet. Forsinkelsen med hensyn til forelæggelse af direktivet skyldtes i nogen grad rent tekniske problemer, men først og fremmest Kommissionens ønske om at høre

alle parter, der berøres af forslaget (ejere, driftsselskaber, fabrikanter osv.).

(¹) Dok. KOM(83) 706.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1626/83
af James Provan (ED – GB)
til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. januar 1984)
(84/C 71/71)

Om: Svineproduktion

Til opfølgning af skriftlig forespørgsel nr. 1033/83 (¹) og Kommissionens svar, som er helt utilstrækkeligt, kan Kommissionen da foretage en tilbundsgående undersøgelse af de i Nederlandene til rådighed stående erstatningsprodukter for korn og manglen på samme i Skotland?

De nederlandske producenters fordele ved billige erstatningsprodukter for korn samt de skotske producenters vanskeligheder ved at få korn fra interventionslagre må have en betydelig indvirkning på produktionsomkostningerne i hvert land.

Kan det tænkes, at den i svaret omtalte vertikale integration i Nederlandene betyder, at en nederlandsk virksomhed, der har forbindelser med den skotske virksomhed Lawson's of Dyce, i praksis foretager grænseoverskridende handelstransaktioner til ulempe for skotske producenter?

(¹) EFT nr. C 359 af 31. 12. 1983, s. 11.

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Poul Dalsager
(3. februar 1984)

Ud over de forhold, der er anført i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1033/83, er der følgende grunde til, at spørgsmålet om billige kornsubstitutter antagelig kun har mindre betydning for skotske og nederlandske svineproducenters konkurrenceevne:

Kornsubstitutter, der importeres fra verdensmarkedet, kan i princippet købes af alle erhvervsdrivende i Fællesskabet. Det må indrømmes, at medlemsstater med hård valuta kan opnå en prismæssig fordel ved at bruge sådanne substitutter i stedet for fællesskabskorn, idet kornpriserne i national valuta forhøjes med positive monetære udligningsbeløb (MUB), der ikke finder anvendelse på importerede kornsubstitutter, da disse produkter ikke omfattes af en fælles markedsordning. Det skal imidlertid påpeges, at Det forenede Kongerige siden midten af 1980'erne har været en medlemsstat med hård valuta, og at de positive MUB for korn i lange perioder

endog var højere i Det forenede Kongerige end i Nederlandene.

De nederlandske svineproducenter kan derfor ikke beskyldes for illoyal konkurrence. Når de fleste maniokprodukter fortsat importeres til Nederlandene, kan det skyldes de gode havneanlæg, den centrale geografiske beliggenhed samt den høje kornpris i Nederlandene, der er et område med beskeden kornproduktion.

Det skal i øvrigt bemærkes, at maniokpriserne i Rotterdam nu ligger lige under kornpriseniveauet, fordi den disponible maniokmængde er begrænset til den i bilaterale aftaler mellem Fællesskabet og de eksporterende lande fastsatte samlede kvote.

Den i svaret på skriftlig forespørgsel nr. 1033/83 omhandlede vertikale integration består mellem foderstoffabrikanter, svineproducenter og slagterier og omfatter mange forskellige former for kontraktmæssige aftaler, uden at der er oprettet integrerede organisationer, der træffer dispositionerne. Det er den almindelige opfattelse, at den integrerede produktion giver svineproducenterne større sikkerhed i perioder med lave priser på svin.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1641/83
af Alfred Lomas (S – GB)

til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber
(9. januar 1984)
(84/C 71/72)

Om: National minimumslønning

Vil Kommissionen udarbejde en fortegnelse over, hvilke medlemsstater der i øjeblikket arbejder med en national minimumsløn?

Har Kommissionen data parat om et sådan politik, og hvis dette er tilfældet, vil den da oplyse den skønnede omkostning for arbejdsgivere og nationale regeringer ved at anvende national minimumslønningslovgivning?

Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Ivor Richard
(3. februar 1984)

De medlemsstater, der for tiden har en lovfæstet mindsteløn, er: Belgien, Grækenland, Luxembourg og Nederlandene.

Kommissionen følger udviklingen i forbindelse med de forbedringer af lovgivningen vedrørende den lovfæstede mindsteløn, der gennemføres i ovennævnte medlemsstater, og den foretager en løbende registrering af lønudviklingen, men den råder ikke over oplysninger om, hvilke omkostninger der er forbundet med anvendelsen af et sådant system.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1654/83**af Jacques Denis (COM – F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(17. januar 1984)**(84/C 71/73)*

Om: Indskrænkning i købene af amerikansk sukker i Nicaragua

Kan Kommissionen oplyse resultatet af forhandlingerne mellem USA og Nicaragua inden for rammerne af GATT om indskrænkningen i købene af amerikansk sukker i Nicaragua, og vil Fællesskabet, såfremt disse forhandlinger ikke har ført til noget resultat vende tilbage til dette spørgsmål i et kommende møde i GATT?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Wilhelm Haferkamp**

(2. februar 1984)

Konsultationerne mellem Nicaragua og De forenede Stater i GATT om nedskæringen af den amerikanske kvote for sukker fra Nicaragua har ikke ført til noget resultat.

Derfor besluttede GATT-Rådet efter anmodning fra Nicaragua i overensstemmelse med procedurerne for bilæggelse af tvister i GATT – bestemmelserne i artikel XXIII, stk. 2 – i juli 1983 at nedsætte en særgruppe (panel) til at undersøge Nicaraguas klage over den amerikanske foranstaltning. Særgruppens arbejde er endnu ikke afsluttet.

Fællesskabet er i almindelighed interesseret i den amerikanske ordning for sukkerimport. Det følger meget omhyggeligt det handelsmæssige aspekt af denne uoverensstemmelse og vil tage stilling på baggrund af konklusionerne i særgruppens rapport, når GATT-Rådet får den forelagt.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1686/83**af Vera Squarcialupi (COM – I)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(17. januar 1984)**(84/C 71/74)*

Om: Det sprog, der tales af Kommissionens tjenestemænd i deres indlæg på møder i Parlamentets udvalg

Kan Kommissionen oplyse, hvorfor mange tjenestemænd ikke taler deres modersmål i indlæg på møder i Parlamen-

tets udvalg, selv om det er muligt med en oversættelse og til trods for, at der er medlemmer til stede med samme modersmål, som derfor ser sig nødsaget til at påhøre indlæggene via tolken?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Frans Andriessen**

(7. februar 1984)

Kommissionen udsteder ikke forholdsordrer for tjenestemænd på det område, det ærede medlem nævner.

Tjenestemændene er frit stillet med hensyn til udførelse af deres pligter på hvilket som helst fællesskabssprog, de anser for bedst egnet under de givne omstændigheder.

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL Nr. 1747/83**af Pierre-Bernard Cousté (DEP – F)****til Kommissionen for De europæiske Fællesskaber***(31. januar 1984)**(84/C 71/75)*

Om: Posttakster i Fællesskabet

Kan Kommissionen oplyse, hvilke medlemsstater der indbyrdes anvender de samme posttakster, og præcisere, hvilke forsendelser (breve, anbefalede breve, pakker osv.) det drejer sig om?

Hvilke lande har endnu ikke efterkommet Kommissionens henstilling af 20. maj 1979 i så henseende, og hvad agter Kommissionen at gøre ved det?

**Svar afgivet på Kommissionens vegne
af Karl-Heinz Narjes**

(13. februar 1984)

Kommissionen skal henvise det ærede medlem til svar på skriftlig forespørgsel nr. 1418/82 fra Herman ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EFT nr. C 12 af 17. 1. 1983.

ÅBNING FOR OFFENTLIGHEDEN AF DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS HISTORISKE ARKIVER

Sjældent har starten på et historisk fænomen af et så betydeligt omfang og rodfæste som opbygningen af Europa været så let at datere og lokalisere. Fællesskabets fødselsattest blev udfyldt på en bestemt dag og indført i et helt nyt register. Mange af de personer, der var vidner til begivenheden, lever stadig, og den store debat, der opstod i forbindelse med Fællesskabets tilblivelse for tredive år siden, har forankret sig i hukommelsen. Det er ikke for tidligt at genopfriske den med den objektivitet, som tiden giver, ej heller er det for sent til, at den kan fremstå levende i erindringen. Det er tværtimod det rigtige øjeblik. Arkiverne åbnes i rette tid til at gøre det muligt for historikere at afløse krønikeskriverne og for forskere at bedømme vidnesbyrdenes værdi.

Fællesskaberne markerer denne begivenhed med at udgive nærværende vejledning, der har til formål at oplyse såvel samtidshistorikere som alle andre interesserede borgere om De europæiske Fællesskabers historie og om det dokumentariske kildemateriale, der opbevares i EF-arkiverne.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, italiensk, nederlandsk, tysk.

Den græske udgave er endnu ikke tilgængelig.

ISBN 92-825-3406-5
CB-36-82-314-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet): ECU 8,85 bfr. 400 dkr. 72

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

DET EUROPÆISKE FÆLLESSKAB OG DEN FRIE BEVÆGELIGHED FOR DE LIBERALE ERHVERV

Gensidig anerkendelse af eksamensbeviser

Af J.-P. de CRAYENCOUR

Målet for Det europæiske Fællesskab er ikke blot at oprette et fælles marked, men også at skabe »snævrere forbindelser mellem de stater, som de forener« (artikel 2 i Rom-traktaten). Den frie bevægelighed for personer er et af de midler, der anvendes for at nå dette mål.

Den frie bevægelighed for personer vedrører især de liberale erhverv. Det er gennem fjernelsen af hindringerne for denne frihed, at disse erhverv, dels ved anvendelsen af etableringsretten, men især ved gennemførelsen af fri udveksling af tjenesteydelser, vil kunne deltage i den europæiske integration ved at stille deres selvstændige og ansvarlige udøvere til rådighed for et klientel, for hvem sameksistensen i Fællesskabet får stadig større betydning.

Da disse erhverv i almindelighed er meget lovregulerede, kan den frie bevægelighed kun gennemføres hensigtsmæssigt ved en vis harmonisering af de vigtigste elementer i disse regler, hvad enten det drejer sig om uddannelsesforhold eller etiske regler.

Denne harmonisering, der stiller de eksisterende regler i de forskellige medlemsstater op mod hinanden, giver anledning til en nyvurdering af dem i lyset af udviklingen i vort samfund og under hensyntagen til de værdinormer for uafhængighed og ansvarlighed, der afspejler den særlige betydning, som disse erhverv har for samfundslivet, og hvis mål er at bidrage til den europæiske integration.

Den foreliggende bog, hvis emne er »Det europæiske Fællesskab og den frie bevægelighed for de liberale erhverv«, har til formål at belyse den særlige betydning, som den frie bevægelighed har, og de betingelser, der må opfyldes, for at den kan gennemføres korrekt. Den beskriver den juridiske fremgangsmåde, angiver de ønskelige stadier for harmoniseringen og belyser de nærmere regler for gennemførelsen af det punkt, der er det vigtigste: den gensidige anerkendelse af eksamensbeviser. Bogen omtaler, hvad der er blevet gennemført indtil nu, og hvad der endnu skal gøres.

J.-P. de CRAYENCOUR — født i London den 16. juli 1915. Belgier — jurastudier ved Universitetet i Louvain. Fuldmægtig hos en advokat ved underretten i Bruxelles, senere direktør for forskningsinstituttet for landsforbundet af næringsdrivende. Regnskabsdirektør og generalsekretær ved international Study Institution of the Middle Classes. Medlem af det kabinet, der sorterer under ministeren for næringsdrivende 1958. Ansat i Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab i direktoratet for etableringsret 1. marts 1959. Udnævnt til kontorchef 1. juni 1959. Afskediget med pension 1. maj 1973. Stifter af Det europæiske Sekretariat for de liberale, intellektuelle og sociale Erhverv (SEPLIS — sæde i Bruxelles). Gift, far til syv børn. Stifter af og formand for landsforbundet af forældreforeninger 1956. Æresmajor af reserven i »1er régiment des Guides«. Krigsfange, krigsfrivillig, medlem af modstandsbevægelsen.

Udgives på: dansk, engelsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, tysk.

Den græske udgave er endnu ikke til tilgængelig.

ISBN 92-825-2788-3

Katalognummer: CB-33-81-061-DA-C

Pris i Luxembourg (moms ikke medregnet) ECU 4,55

bfr. 200

dkr. 37

KONTORET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS OFFICIELLE PUBLIKATIONER
L-2985 Luxembourg

